

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จังหวัดระยอง
ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๙

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จังหวัดระยอง
ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๙

คำนำ

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง เป็นเครื่องมือสำคัญ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา และสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นร่วมกัน ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความสอดคล้องเชื่อมโยง สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนชุมชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น จังหวัดระยอง ขอขอบคุณคณะทำงานประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ระดับจังหวัด ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง ตลอดจนภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่ให้ความร่วมมือด้วยดี ในจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่ากรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาฯ จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดทิศทาง แนวทางการพัฒนา และเกิดประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

(นายปิยะ ปิตุเตชะ)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

ประธานกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น จังหวัดระยอง

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑	
บทนำ	๑ - ๒๐
๑.๑ วัตถุประสงค์ของการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาฯ	๑
๑.๒ ขั้นตอนในการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาฯ	๑
๑.๓ ประโยชน์ของการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาฯ	๑
๑.๔ ข้อมูลทั่วไป/ศักยภาพการพัฒนาของจังหวัด	๒
ส่วนที่ ๒	
แนวคิดในการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาฯ	๒๑ - ๓๘
๒.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติ	๒๑
๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑	๓๐
๒.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดระยอง	๓๒
๒.๔ ศักยภาพของท้องถิ่น การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis)	๓๕
ส่วนที่ ๓	
กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๙ - ๔๕
๓.๑ วิสัยทัศน์	๓๙
๓.๒ พันธกิจ	๓๙
๓.๓ เป้าหมาย	๓๙
๓.๔ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๙
๓.๕ แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๐

ส่วนที่ ๑

บทนำ

ส่วนที่ ๑ บทนำ

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ใช้เป็นกรอบแนวทางในการกำหนดนโยบาย แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด และแผนชุมชน ตามความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑ วัตถุประสงค์ของการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑.๑ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบูรณาการโครงการพัฒนาที่จะดำเนินการร่วมกันภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑.๒ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประสานความร่วมมือและจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น กำหนดแนวทางการพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๑.๑.๓ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นเครื่องมือในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑.๔ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการนำนโยบาย ทิศทางการพัฒนาประเทศ การพัฒนาจังหวัดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ให้สอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละพื้นที่ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๑.๕ เพื่อแสดงให้เห็นถึงจุดมุ่งหมาย และแนวทางการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑.๒ ขั้นตอนในการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๒.๑ จัดโครงการอบรมสัมมนาการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรับฟังความคิดเห็นและแนวทางในการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๒.๒ ประชุมคณะทำงานประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ระดับจังหวัด เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๒.๓ ประชุมคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น จังหวัดระยอง เพื่อพิจารณาร่างกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๒.๔ สรุปผลการพิจารณาร่างกรอบยุทธศาสตร์ฯ พร้อมทั้งส่งกรอบยุทธศาสตร์ฯ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๓ ประโยชน์ของการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๓.๑ เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมาย มีทิศทางเดียวกัน โดยใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งในเขตจังหวัดระยอง

๑.๓.๒ เพื่อการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุดและความคุ้มค่า มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

๑.๓.๓ เพื่อให้เกิดการบูรณาการ การประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน

๑.๔ ข้อมูลทั่วไป/ศักยภาพการพัฒนาของจังหวัด

“ตราประจำจังหวัดระยอง”

เกาะในภาพ คือเกาะเสม็ด ซึ่งอยู่นอกฝั่งของตำบลเพ อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง เป็นเกาะที่มีมะพร้าวมาก หาดทรายขาวสะอาดเหมือนน้ำตาลทราย
พลับพลาในภาพ หมายถึง พลับพลาที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้สร้างไว้เป็นที่ประทับระหว่างเสด็จประพาสเกาะนี้

คำขวัญประจำจังหวัดระยอง

“ผลไม้รสล้ำ อุตสาหกรรมก้าวหน้า น้ำปลารสเด็ด เกาะเสม็ดสวยหรู สุนทรภู่กวีเอก”

สีประจำจังหวัด

สีแดง หมายถึง สันักสูที่พระเจ้าตากได้กอบกู้ประเทศชาติพักกองทัพที่
ใต้ต้นสะตือ วัดลุ่ม จังหวัดระยอง
สีเหลือง หมายถึง สิริรักชาติ
สีน้ำเงิน หมายถึง สีแห่งความสดใส สีแห่งความเย็น สีของน้ำทะเล
ซึ่งจังหวัดระยองมีทางติดทะเลยาวไกลถึง ๑๐๐ กม.

ต้นไม้ประจำจังหวัด

ต้นประดู่

ดอกไม้ประจำจังหวัด

ดอกประดู่

ต้นไม้พระราชทาน

ต้นสารภีทะเล

ประวัติเมืองระยอง

ตามหลักฐานและประวัติศาสตร์ ระยองเริ่มมีชื่อปรากฏในพงศาวดารเมื่อปี พ.ศ.๒๑๑๓ ในรัชสมัยของสมเด็จพระมหาธรรมราชาแห่งกรุงศรีอยุธยา

ส่วนประวัติดั้งเดิมก่อนหน้านี้ เป็นเพียงข้อสันนิษฐานที่พอจะเชื่อถือได้ว่าระยองน่าจะเป็นเมืองที่ก่อสร้างขึ้นสมัยขอม คือ เมื่อประมาณ พ.ศ.๑๕๐๐ ซึ่งสมัยที่ขอมมีอำนาจครอบคลุมอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิ มีเมืองนครธมเป็นราชธานี ขอมได้สร้างเมืองนครธมเป็นเมืองหน้าด่านแรก มีเมืองพิมายเป็นเมืองอุปราช และได้สถาปนาเมืองลพบุรีขึ้นเป็นเมืองสำคัญด้วย ส่วนทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเมืองนครธม เมืองหน้าด่านเมืองแรก ที่ขอมสร้างก็คือเมืองจันทบูรหรือจันทบุรีในปัจจุบันนี้

เมื่อขอมสร้างเมืองจันทบุรีเป็นเมืองหน้าด่านอารยธรรมของขอมจึงแพร่เข้ามาสู่แคว้นทวารวดี จึงอนุมานว่าขอมเป็นผู้สร้างเมืองระยองนี้ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าสร้างขึ้นในสมัยใด โดยนักโบราณคดีได้สันนิษฐานจากหลักฐานที่ค้นพบ คือ ชากหินสลักศิลปะแบบขอมรูปต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ที่บ้านดอน บ้านหนองเต่า ตำบลเชิงเนิน อำเภอเมืองระยอง กับมีคูค่ายและซากศิลาแลง ศิลปะแบบขอมที่บ้านคลองยายร้า ตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย

นอกจากนี้เมืองระยองยังมีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ ครั้งสำคัญของชาติไทยกล่าวคือ เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๐๙ พม่ายกทัพมาล้อมกรุงศรีอยุธยาด้วยกำลังพลมหาศาล ฝ่ายไทยมีกำลังน้อยและขาดความสามัคคี พระยาวชิรปราการหรือพระยาตาก ซึ่งถูกเกณฑ์ไปช่วยป้องกันกรุงศรีอยุธยาได้นำไพร่พลเข้าต่อสู้ป้องกันรักษากรุงศรีอยุธยาไว้อย่างสุดความสามารถจนกระทั่งเห็นว่าไม่อาจรักษากรุงศรีอยุธยาได้ต่อไปแล้วจึงได้รวบรวมกำลังพลประมาณ ๕๐๐ คน ตีฝ่าวงล้อมของข้าศึกออกมามุ่งหน้าสู่ภาคตะวันออกได้เดินทางผ่านเมืองต่างๆ โดยมาหยุดพักไพร่พลที่เมืองระยองผูกช้างทรงที่ใต้ต้นสะตือ วัดลุ่มมหาชัยชุมพล (ปัจจุบันต้นสะตือยังคงปรากฏเป็นหลักฐาน) พระยาตากได้ปราบปรามคณะกรรมกรการเมืองที่แข็งข้อและได้รวบรวมพลที่เมืองระยอง ข้าราชการและประชาชนผู้จงรักภักดีได้พร้อมใจกันยกย่องสถาปนาพระยาตากขึ้นเป็น “เจ้าตากสิน” เมื่อ พ.ศ. ๒๓๑๐ ณ วัดลุ่มมหาชัยชุมพล เมืองระยอง นี้เอง ต่อมาได้เดินทางไปที่เมืองจันทบุรี ยึดเป็นที่มั่นและกอบกู้อิสรภาพจากพม่าได้ในที่สุด

ภูมิประเทศ

เป็นที่ราบชายฝั่งที่เกิดจากการทับถมของตะกอนบริเวณแอ่งลุ่มน้ำระยองและที่ลาดสลับเนินเขา และภูเขา มีลักษณะเป็นลอนลูกคลื่นสูงต่ำสลับกันไป โดยมีพื้นที่ทิวเขา ๒ แนว คือทิวเขาชะเมาทางทิศตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเล ๑,๐๓๕ เมตร และทิวเขาที่อยู่ประมาณกึ่งกลางของตัวจังหวัดเป็นแนวยาวจากอำเภอเมืองระยองขึ้นไปทางเหนือจนสุดเขตจังหวัด มีแม่น้ำสายสั้นๆ ซึ่งเกิดจากเทือกเขาจันทบุรีและเทือกเขาบรรทัดไหลลงสู่อ่าวไทย แม่น้ำที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำบางปะกง แม่น้ำจันทบุรี แม่น้ำระยอง เป็นต้น ลักษณะชายฝั่งทะเลมีหาดทรายสวยงามและมีเกาะใหญ่น้อยเรียงรายเลียบตามแนวชายฝั่งนับเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ

จังหวัดระยองตั้งอยู่ทิศตะวันออกของประเทศไทยระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๒ - ๑๓ องศาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๑ - ๑๐๒ องศาตะวันออก เนื้อที่รวมประมาณ ๓,๕๕๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒,๒๒๐,๐๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๙ ของพื้นที่ภาคตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปทางทิศตะวันออก ตามทางหลวงแผ่นดินสายบางนา - ตราด (สายใหม่) ระยะทางประมาณ ๑๘๒ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับเขตอำเภอหนองใหญ่ อำเภอบ่อทอง และอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับทะเลยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตรของอ่าวไทย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับเขตอำเภอนายายอาม และอำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับเขตอำเภอสัตหีบ และอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ภูมิประเทศและภูมิอากาศ

ลักษณะพื้นที่ของจังหวัดระยอง สภาพพื้นที่โดยทั่วไป เป็นที่ราบชายฝั่งและที่ราบสลับเนินเขา และภูเขา มีลักษณะเป็นลอนลูกคลื่นสูงต่ำสลับกันไปรวมกับพื้นที่ที่ภูเขา ๒ แนว คือ ทิวเขาชะเมาทางทิศตะวันออก และทิวเขาที่อยู่อ่ประมาณกึ่งกลางของตัวจังหวัดเป็นแนวยาวจากอำเภอเมืองขึ้นไปทางเหนือจนสุดเขตจังหวัดซึ่งเป็นเนินเขาเตี้ยๆ มีชายฝั่งทะเลติดต่ออ่าวไทยยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวที่มีความงามทางธรรมชาติ เป็นแหล่งประมงและผลิตอาหารทะเลแปรรูปที่สำคัญ และเป็นแหล่งปลูกผลไม้ที่มีคุณภาพ เช่น ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง ฯลฯ นอกจากนี้ยังเป็นเมืองอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของไทย สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป มีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน ลมทะเลพัดผ่านตลอดปี บริเวณชายฝั่งทะเลเย็นสบาย ในฤดูฝนจะมีฝนตกชุกระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคมของทุกปี

ตารางที่ ๑ ตารางแสดงปริมาณน้ำฝนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖

ปริมาณฝนเป็นรายเดือน ณ สถานีตรวจอากาศระยอง พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๖								
Tabl Monthly Rainfall Data Rayong Meteorological Station: ๒๐๑๒ - ๒๐๑๓								
เดือน	๒๕๕๕ (๒๐๑๒)				๒๕๕๖ (๒๐๑๓)			
	ปริมาณฝน Rainfall (มิลลิเมตร mm.)	จำนวนวัน ที่ฝนตก No. of rainy day	ปริมาณฝน สูงสุด Daily maximum (มิลลิเมตร mm.)	วันที่ปริมาณ ฝนสูงสุด Date of daily highest	ปริมาณฝน Rainfall (มิลลิเมตร mm.)	จำนวนวัน ที่ฝนตก No. of rainy day	ปริมาณฝน สูงสุด Daily maximum (มิลลิเมตร mm.)	วันที่ปริมาณ ฝนสูงสุด Date of daily highest
ทั้งปี	๑,๕๗๒.๘	๑๓๘	๑๒๐.๓	๑๒ ก.ค.๕๕	๑,๗๔๙.๙	๑๓๙	๑๑๐.๕	๑๓ มี.ย.๕๖
มกราคม	๘๒.๘	๘	๓๖.๘	๒๖ ม.ค.๕๕	๑๑๖.๔	๘	๗๘.๘	๒๕ ม.ค.๕๖
กุมภาพันธ์	๘๐.๒	๓	๕๔.๗	๑๘ ก.พ.๕๕	๕.๐	๓	๓.๔	๙ ก.พ.๕๖
มีนาคม	๖๐.๓	๘	๒๖.๑	๒๖ มี.ค.๕๕	๒๙.๒	๒	๒๗.๗	๑๕ มี.ค.๕๖
เมษายน	๘.๙	๔	๗.๓	๒๓ เม.ย.๕๕	๙๖.๙	๙	๔๒.๓	๑๖ เม.ย.๕๖
พฤษภาคม	๑๘๔.๘	๑๙	๕๐.๐	๑๙ พ.ค.๕๕	๑๓๐.๐	๑๔	๓๑.๖	๑๒ พ.ค.๕๖
มิถุนายน	๖๖.๗	๑๖	๒๗.๒	๑ มี.ย.๕๕	๓๓๗.๐	๑๙	๑๑๐.๕	๑๓ มิ.ย.๕๖
กรกฎาคม	๒๕๘.๔	๑๔	๑๒๐.๓	๑๒ ก.ค.๕๕	๑๙๖.๔	๑๗	๔๒.๖	๑๔ ก.ค.๕๖
สิงหาคม	๖๔.๗	๑๐	๒๕.๔	๑ ส.ค.๕๕	๑๙๖.๑	๑๗	๖๒.๑	๑๓ ส.ค.๕๖
กันยายน	๕๐๔.๗	๒๕	๙๐.๕	๖ ก.ย.๕๕	๒๖๖.๗	๒๒	๕๕.๕	๑๐ ก.ย.๕๖
ตุลาคม	-	๑๘	๓๘.๙	๖ ต.ค.๕๕	๒๙๕.๗	๑๕	๖๙.๘	๔ ต.ค.๕๖
พฤศจิกายน	๕๙.๓	๑๓	๑๕.๓	๒๗ พ.ย.๕๕	๖๙.๑	๑๐	๒๒.๘	๗ พ.ย.๕๖
ธันวาคม	-	-	-	-	๑๑.๔	๓	๕.๐	๑๗ ธ.ค.๕๖
ที่มา: สถานีตรวจอากาศจังหวัดระยอง								
Source: Rayong Meteorological Station								

ประชากร

จังหวัดระยองมีชาวcongเป็นชาวพื้นเมือง ปัจจุบันได้ผสมกลมกลืนกันหมดแล้ว ประชากรส่วนใหญ่ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรมกระจายอยู่ทั่วไปในชนบท ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีประชากรทั้งสิ้น ๖๖๑,๒๒๐ คน เป็นชาย ๓๒๕,๖๓๕ คน และหญิง ๓๓๕,๕๘๕ คน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุดคืออำเภอเมืองระยอง จำนวน ๒๖๐,๔๙๐ คน อำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุดคืออำเภอเขาชะเมา มีประชากร ๒๓,๗๗๕ คน อัตราความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยต่อพื้นที่ทั้งหมด ๑๘๖.๒ คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอเมืองระยองมีความหนาแน่นของประชากรมากที่สุด คือ ๕๐๖.๓ คนต่อหนึ่งตารางกิโลเมตร อำเภอวังจันทร์มีประชากรหนาแน่นน้อยที่สุด ๖๕.๓ คนต่อหนึ่งตารางกิโลเมตร

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนประชากรจากการทะเบียน อัตราการเปลี่ยนแปลง และความหนาแน่นของประชากร
จำแนกรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๖

อำเภอ	จำนวนประชากร				อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)			ความหนาแน่นประชากร/ตร.กม.
	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	
	๒๖,๔๐๒	๖๓๗,๗๓๖	๖๔๙,๒๗๕	๖๖๑,๒๒๐	๑.๗๙	๑.๗๙	๑.๘๒	
อำเภอเมืองระยอง	๒๔๕,๙๒๑	๒๕๐,๐๘๔	๒๕๔,๙๙๘	๒๖๐,๔๙๐	๑.๖๘	๑.๙๕	๒.๑๓	๕๖๖.๓
อำเภอบ้านฉาง	๖๐,๒๙๐	๖๒,๔๓๒	๖๓,๘๐๒	๖๕,๐๔๕	๓.๔๙	๒.๑๗	๑.๙๓	๒๗๒.๙
อำเภอแกลง	๑๒๗,๕๙๐	๑๒๘,๒๐๔	๑๒๘,๙๔๐	๑๒๙,๕๙๔	๐.๔๘	๐.๕๗	๐.๕๑	๑๖๔.๔
อำเภอวังจันทร์	๒๕,๓๒๓	๒๕,๕๖๒	๒๕,๗๖๓	๕,๘๑๓	๐.๙๔	๐.๗๘	๐.๑๙	๖๕.๓
อำเภอบ้านค่าย	๖๑,๘๐๒	๖๒,๔๖๖	๖๓,๒๑๒	๖๓,๙๑๕	๑.๐๗	๑.๑๙	๑.๑๑	๑๓๐.๗
อำเภอปลวกแดง	๔๕,๑๖๐	๔๗,๓๓๕	๔๙,๑๙๒	๕๑,๔๕๒	๔.๗๐	๓.๘๕	๔.๔๙	๘๓.๒
อำเภอเขาชะเมา	๒๓,๓๒๔	๒๓,๓๔๔	๒๓,๔๙๖	๒๓,๗๗๕	๐.๐๙	๐.๖๕	๑.๑๘	๘๘.๑
อำเภอนิคมพัฒนา	๓๖,๙๙๒	๓๘,๓๐๙	๓๙,๘๗๒	๔๑,๑๓๖	๓.๕๐	๔.๐๐	๓.๑๒	๑๗๒.๘๐

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดระยอง ณ เดือนธันวาคม ๒๕๕๖

การแบ่งเขตการปกครอง

ตารางที่ ๓ การปกครองภูมิภาคแบ่งออกเป็น ๘ อำเภอ แบ่งการปกครองออกเป็น ๕๕ ตำบล ๔๔๑ หมู่บ้าน

อำเภอ	เนื้อที่ (ตร.กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน
เมืองระยอง	๕๑๔.๕๕	๑๑	๘๔
แกลง	๗๘๘.๔๖	๑๕	๑๔๗
บ้านค่าย	๔๘๙.๐๘	๗	๖๖
ปลวกแดง	๖๑๘.๓๔	๖	๓๔
บ้านฉาง	๒๓๘.๓๗	๓	๒๒
วังจันทร์	๓๙๕	๔	๒๙
เขาชะเมา	๒๗๐	๔	๒๙
นิคมพัฒนา	๒๓๘	๔	๓๐
รวม	๓,๕๕๒	๕๕	๔๔๑

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดระยอง ณ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๗

การแบ่งพื้นที่เขตจังหวัดระยอง ด้านการปกครองส่วนท้องถิ่น

ตารางที่ ๔ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๓๗ แห่ง รวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๖๘ แห่ง

อำเภอ	เนื้อที่ ตร.กม.	อบจ.	เทศบาล นคร	เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล	อบต.
เมืองระยอง	๕๑๔.๕๕	๑	๑	๑	๖	๗
แกลง	๗๘๘.๔๖				๘	๙
บ้านค่าย	๔๘๙.๐๘				๓	๕
ปลวกแดง	๖๑๘.๓๔				๒	๖
บ้านฉาง	๒๓๘.๓๗			๑	๓	๑
วังจันทร์	๓๙๕				๑	๔
เขาชะเมา	๒๗๐				๑	๓
นิคมพัฒนา	๒๓๘				๓	๒
รวม	๓,๕๕๒	๑	๑	๒	๒๗	๓๗
รวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		๖๘				

ที่มา : ศูนย์บริหารการทะเบียนสาขาระยอง ท้องถิ่นจังหวัดระยอง ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ทรัพยากรธรรมชาติ

แร่ธาตุ

จากการสำรวจของกรมทรัพยากรธรณีพบว่า ในจังหวัดระยองมีทรัพยากรแร่อยู่หลายชนิด โดยเฉพาะ แร่ที่มีปริมาณมากที่สุด คือ แร่ทรายแก้ว แร่หินอุตสาหกรรม ชนิดหินแกรนิตเพื่อการก่อสร้าง แร่หินประดับ ชนิดหินไนส์ แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน เพื่อการก่อสร้างแร่อุตสาหกรรมและแร่เศรษฐกิจอื่นๆ ที่สำรวจพบ ได้แก่ แร่ดินขาว แร่เฟลด์สปาร์ แร่เวอร์ทซ์ แร่ทองคำ นอกจากนี้ยังพบว่ามีกลุ่มแร่ที่หายากสะสมตัวอยู่ตามชายฝั่งและในทะเล ได้แก่ แร่ดีบุก แร่โรมาไซต์ แร่เซอร์คอน แร่ซีโนไทม์ แร่ลูโคซีน แร่ซิล-เมไนท์ แร่รูไทล์ แร่โคซัลมไบท์ และ แร่แทนทาลัม

นอกจากนี้ยังมีก๊าซธรรมชาติจากอ่าวไทยส่งมายังโรงแยกก๊าซธรรมชาติของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยที่จังหวัดระยอง นับเป็นจุดเริ่มต้นของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ยิ่งใหญ่ของประเทศ

ชนิดและผลผลิตแร่ที่สำคัญของจังหวัดระยอง

๑. แร่ทรายแก้ว เหมือนส่วนใหญ่อยู่ในท้องที่ ตำบลชากพง ตำบลบ้านกร่ำ อำเภอแกลง และตำบลเพ ตำบลตะพง อำเภอเมืองระยอง ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมทรายแก้ว กระฉก ขวด สารเคมีตัวเร่งปฏิกิริยาในการถลุงโลหะ เซรามิก

๒. แร่อุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง มีประมาณ ๒๐๐ ไร่ ที่ตำบลกองดิน อำเภอแกลง และตำบลห้วยทับมอญ อำเภอเขาชะเมา ผลิตแร่เพื่อใช้ในการก่อสร้างทั่วไป

๓. แร่หินอุตสาหกรรมชนิดแกรนิตเพื่อการก่อสร้างมีการผลิตในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง อำเภอเมืองระยอง แร่ที่ผลิตได้ นอกจากใช้ในการก่อสร้างทั่วไปแล้วยังใช้ในโครงการขนาดใหญ่ เช่น ถนนทะเล เพื่อก่อสร้างท่าเทียบเรือ เนื่องจากมีคุณสมบัติคงทนจากการผุกร่อนจากน้ำทะเลได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ ยังมีก๊าซธรรมชาติจากอ่าวไทย ส่งมายังโรงแยกก๊าซธรรมชาติของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยที่จังหวัดระยอง นับเป็นจุดเริ่มต้นของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ยิ่งใหญ่ของประเทศ

ตารางที่ ๕ จำนวนเหมืองแร่ จำนวนคนงานและปริมาณแร่ที่ผลิตได้จำแนกตามชนิดแร่

พ.ศ.	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
จำนวนเหมืองแร่	๑๐	๑๐	๑๐	๑๑	๑๐
จำนวนคนงาน	๕๐	๔๘	๕๐	๔๐	๔๕
ปริมาณแร่ที่ผลิตได้ (เมตริกตัน)					
แร่ทรายแก้ว	๖๙๖,๓๖๙	๕๗๔,๑๙๖	๙๓,๘๕๑	๒๗๓,๓๔๒	๓๕๑,๔๑๒
แร่ดินขาว (ดินเหนียวสี)	๑๘,๗๓๗	๒๕,๕๖๘	๒๒,๔๙๕	๓๑,๔๗๗	๙,๑๓๘
แร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๗๑๘,๖๐๕	๖๔๒,๗๒๐	๔๗๔,๖๒๖	๘๒๑,๙๙๓	๗๕๗,๘๒๓
แร่หินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๑,๔๔๐,๔๕๐	๑,๐๙๔,๙๓๐	๑,๒๐๕,๗๘๕	๒,๑๐๒,๗๕๓	๒,๑๓๔,๔๐๔

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง, ธันวาคม ๒๕๕๖

ป่าไม้

จังหวัดระยองมีเนื้อที่ตาม พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติและ พ.ร.บ. กำหนดเขตอุทยานแห่งชาติ จำนวน ๑๙๘.๘๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๒๔,๒๗๕ ไร่ จากข้อมูลล่าสุดพบว่า พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัด เหลือประมาณ ๓๑๓.๒๑ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๙๕,๗๖๐ ไร่ ร้อยละ ๙ ของพื้นที่จังหวัด มีป่าสงวนแห่งชาติ ๘ แห่ง เนื้อที่ ๘๒๑.๙๙ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕๑๓,๗๔๓ ไร่ มีอุทยานแห่งชาติ ๒ แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด พื้นที่ ๘๑,๘๗๗ ไร่ และอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา - เขาวง พื้นที่ ๔๒,๔๐๐ ไร่ มีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๑ แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไนในพื้นที่ ๓๒,๘๗๕ ไร่ สวนรุกขชาติ ๒ แห่ง คือ สวนรุกขชาติเพ และสวนรุกขชาติหนองสนม โดยป่าส่วนใหญ่ของจังหวัดเป็นป่าดิบแล้ง

นอกจากนี้ยังมีป่าชายเลน ป่าเบญจพรรณและป่าละเมาะ การวิเคราะห์ ข้อมูลเนื้อที่ป่าไม้ของกรมป่าไม้ พบว่าเนื้อที่ป่าไม้ท้องที่จังหวัดระยองลดลงแต่พบว่า เนื้อที่ป่าไม้ที่ลดลงในอัตราที่ลดลง เนื่องจากเนื้อที่ป่าที่เหลืออยู่ในเขตอนุรักษ์และภูเขาสูงชันไม่เหมาะกับการทำเกษตรรวมทั้งการปฏิบัติงานป้องกันรักษาป่าอย่างเข้มแข็งของเจ้าหน้าที่ สภาพปัญหาป่าไม้ ท้องที่จังหวัดระยองบางส่วนไม่ได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เนื่องจากอยู่ในเขตนิคมสร้างตนเอง สหกรณ์นิคมและพื้นที่เขาเล็กๆ น้อย ๆ ประกอบกับปัจจุบัน กฎหมายป่าชุมชนที่มุ่งเน้นให้ประชาชนร่วมจัดการป่าไม้ยังไม่ได้บังคับใช้ เพราะอยู่ระหว่างการพิจารณาหากกฎหมายฉบับนี้บังคับใช้ได้ คาดว่าจังหวัดระยอง จะมีเนื้อที่ป่าเพิ่มขึ้น เนื่องจากความร่วมมือของประชาชน ในการป้องกันรักษาป่าและการฟื้นฟูป่า

ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี มี ๓ แห่ง ได้แก่

๑. ป่าชะวະ - ตาสีห์ - วังไทร ป่ากันปึก
๒. ป่าที่หวงห้ามของกรมป่าไม้
๓. ป่าภูเขาหินตั้ง

ป่าสงวนแห่งชาติ มี ๘ แห่ง ได้แก่

๑. ป่าคลองระเวียง และป่าเขาสมเสียด
๒. ป่าบ้านนาและป่าทุ่งควายกิน
๓. ป่ากะเจ็ด ป่าเพและป่าแกลง
๔. ป่าภูเขาหินตั้ง
๕. ป่าห้วยมะหาด ป่าเขานั่งยองและป่าเขาครอก
๖. ป่าหนองสนม
๗. ป่าบ้านเพ
๘. ป่าเลนประแสและป่าพังราด

อุทยานแห่งชาติ มี ๒ แห่ง ได้แก่

๑. อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด
๒. อุทยานแห่งชาติเขาชะเมา - เขาวง

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า มี ๑ แห่ง ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน

ตารางที่ ๖ ข้อมูลพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในท้องที่จังหวัดระยอง

ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ป่า	พื้นที่มอบให้ ส.ป.ก.	พื้นที่ สงวน กรมป่า ไม้	คงเหลือพื้นที่ ส.ป.ก.	คงเหลือพื้นที่ ป่าสงวน แห่งชาติ
๑	ป่าคลองระเวียงและ ป่าเขาสมเด็จ	๑๓๗,๕๐๐	๑๒๒,๒๕๙,๑๑๕	๑๑,๐๘๐	๑๑๑,๑๗๙,๑๑๕	๒๖,๓๒๐.๘๙
๒	ป่าบ้านนาและป่าทุ่งควายกิน	๓๑๓,๕๐๐	๒๘,๙๗๕.๐๐	๕,๙๕๕	๒๓,๐๒๐.๖๖	๒๙๐,๔๘๐.๐๐
๓	ป่ากะเจ็ด ป่าเพและป่าแกลง	๒๘,๙๓๗	๒,๑๕๖.๒๕	๑,๐๓๙	๑,๑๑๗.๒๕	๒๗,๘๘๑.๗๕
๔	ป่าภูเขาหินตั้ง	๕,๗๐๐	๑,๖๓๑.๒๕	๓๒๔	๑,๓๗๐.๒๕	๔,๓๖๘.๗๕
๕	ป่าห้วยมะหาด ป่าเขา นั่งยองและป่าเขาครอก	๑๗,๘๑๑	๙,๐๓๑.๒๕	๒,๓๐๕	๖,๗๗๖.๒๕	๑๑,๐๘๔.๗๕
๖	ป่าหนองสนม	๕๘๐	-	-	-	๕๘๐.๐๐
๗	ป่าบ้านเพ	๖๒๕	-	-	-	๖๒๕.๐๐
๘	ป่าเลนประแสและป่าพังราด	๙,๐๙๐	-	-	-	๙,๐๙๐
รวม		๕๑๓,๗๔๓	๑๖๔,๐๕๒,๘๖๕	๒๐,๗๐๓	๑๔๓,๓๔๙,๘๖๕	๓๗๐,๓๙๓,๑๓๕

ตารางที่ ๗ ข้อมูลพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย ในท้องที่จังหวัดระยอง

ที่	ชื่อ	พื้นที่ (ตร.กม./ไร่)	หมายเหตุ
๑	อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด	๑๓๑/๘๑,๘๗๕	-
๒	อุทยานแห่งชาติเขาชะเมา - เขาวง	๖๗.๘๔/๔๒,๔๐๐	-
๓	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน	๕๒.๖๐/๓๒,๘๗๕	-
รวม		๒๕๑.๔๔/๑๕๗,๑๕๐	-

หมายเหตุ : พื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายในลำดับที่ ๒ และ ๓ ทับซ้อนอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านนา และป่าทุ่งควายกิน

แหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ แบ่งออกเป็น แม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำได้ดิน

แม่น้ำ

จังหวัดระยองมีแม่น้ำที่สำคัญ ๒ สาย ได้แก่

- แม่น้ำระยอง หรือคลองใหญ่ ความยาวประมาณ ๕๐ กิโลเมตร มีต้นน้ำเกิดจากเทือกเขากองซาง และเขาพนมศาสตร์ ซึ่งไหลมาตามคลองต่างๆ แล้วมารวมกัน เรียกว่า คลองใหญ่ และ ไหลลงสู่ทะเล ที่ตำบลปากน้ำ อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง

- แม่น้ำประแสร์ มีความยาวประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร มีต้นกำเนิดจากเขาใหญ่ เขาอ่างฤๅไน เขาหินโรงเขาอ่างกระเด็น ซึ่งไหลมาตามห้วยและคลองต่าง ๆ หลายสาย เช่น คลองประแส คลองปลิง คลองบ่อทอง ห้วยหินคม คลองเจ็ด คลองตากกล้วย คลองชุมแสง คลองตวาด คลองไผ่เหนือ - ไต้ คลองพังทวย คลองจำกา คลองใช้ คลองแหวน คลองโพล์ คลองทาสีแก้ว และคลองหนองพลง แล้วไหลมารวมกัน เรียกว่า แม่น้ำประแสร์ และไหลลงสู่ทะเลที่บ้านปากน้ำ ตำบลปากน้ำประแสร์ อำเภอกลาง จังหวัดระยอง

ลำคลอง

จังหวัดระยองมีคลองต่าง ๆ ถึง ๑๗๐ คลอง ซึ่งมีน้ำใช้ตลอดปี ที่สำคัญ ได้แก่

๑. คลองดอกทราย มีความยาวประมาณ ๔๕ กิโลเมตร มีต้นน้ำจากเขาซากกล้วย ในเขตอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ไหลลงคลองหนองปลาไหล ก่อนที่จะบรรจบกับคลองใหญ่

๒. คลองหนองปลาไหล มีความยาวประมาณ ๔๒ กิโลเมตร มีต้นน้ำจากเทือกเขาน้ำโจน เขาชมพู และเขาเรือตกในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งไหลมาตามห้วยและคลองต่างๆ เช่น คลองระเวิง คลองกร้า คลองปลวกแดง จังหวัดระยอง ไหลมารวมกัน เรียกว่า คลองหนองปลาไหล แล้วไหลลงสู่คลองใหญ่ ที่บ้านหัวทุ่ง ตำบลหนองบัว อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง

๓. คลองโพล์ มีความยาวประมาณ ๓๘ กิโลเมตร มีต้นน้ำจากเขาขมุน เขาชะแอมและเขาปลายคลองโพล์ ไหลลงสู่แม่น้ำประแสร์ที่บ้านท่ากระชาย อำเภอกลาง จังหวัดระยอง

๔. คลองทับมา มีความยาวประมาณ ๑๒ กิโลเมตร มีต้นน้ำจากเทือกเขาต่างๆ เช่น เขาจอมแห เขาเกตุ เขากระบอก ซึ่งไหลมาตามห้วยและคลองต่าง ๆ เช่น คลองซากใหญ่ คลองหนองหล้า และคลองช้างตาย ไหลมารวมกัน เรียกว่า คลองทับมา และไหลลงสู่แม่น้ำระยองที่บ้านเกาะกลอย อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง

๕. คลองระโงกมีความยาวประมาณ ๑๐ กิโลเมตร มีต้นน้ำจากเทือกเขาชะเมาซึ่งไหลมาตามคลองต่างๆ เช่น คลองเขาจุก คลองสะทอน และคลองน้ำเป็น ไหลมารวมกัน เรียกว่า คลองระโงก และไหลลงสู่คลองโพล์ที่บ้านเนินสุขสำราญ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

แหล่งน้ำใต้ดิน

แหล่งน้ำใต้ดินมีคุณภาพปานกลางถึงคุณภาพดี ครอบคลุมพื้นที่อำเภอเมืองระยอง อำเภอแกลง และอำเภอวังจันทร์

ลักษณะดิน

เป็นดินร่วนและดินปนทราย ระบายน้ำได้ดีและมีความอุดมสมบูรณ์อยู่ในระดับต่ำ และมีภูเขาเตี้ยๆ เป็นจำนวนมากที่สำคัญ ได้แก่ เขาชะเมาในเขตอำเภอเขาชะเมา สูงประมาณ ๑,๐๓๕ เมตร เขาขุนอินทรีเขาจอแห เขาวงช้าง ในเขตอำเภอบ้านค่าย และ เขาท่าฉุด เขายายดา เขาตะเภาคว่า ในเขตอำเภอเมืองระยอง

การชลประทาน

จังหวัดระยอง มีการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อใช้สำหรับการเกษตรกรรม การอุปโภคบริโภค และการอุตสาหกรรม สำหรับปี พ.ศ.๒๕๕๕ มีโครงการขนาดใหญ่และขนาดกลาง จำนวน ๕ โครงการ สามารถเก็บน้ำได้ ๕๔๒.๗๕ ล้าน ลบ.ม. และมีพื้นที่ได้รับประโยชน์จำนวน ๑๙๕,๗๐๐ ไร่ แบ่งเป็น ๓ ประเภทหลัก ๆ ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. โครงการชลประทานเพื่อการอุตสาหกรรม มีจำนวน ๒ โครงการ คือ โครงการอ่างเก็บน้ำหนองปลาไหล และอ่างเก็บน้ำดอกกราย

๒. โครงการชลประทานเพื่อป้องกันน้ำเค็มและอุทกภัยและเก็บกักน้ำ มีจำนวน ๖ โครงการ คือ โครงการป้องกันอุทกภัยจังหวัดระยอง , บ้านค่าย, อ่างเก็บน้ำดอกกราย, อ่างเก็บน้ำหนองปลาไหล, อ่างเก็บน้ำคลองระโงก และโครงการป้องกันน้ำเค็มลุ่มแม่น้ำประแสร์

๓. โครงการชลประทานเพื่อการเกษตรจังหวัดระยอง มีจำนวน ๕ โครงการ คือ โครงการป้องกันอุทกภัยจังหวัดระยอง, บ้านค่าย, อ่างเก็บน้ำหนองปลาไหล, อ่างเก็บน้ำคลองระโงก และโครงการป้องกันน้ำเค็มลุ่มแม่น้ำประแสร์

ตารางที่ ๘ โครงการชลประทานขนาดใหญ่และขนาดกลาง จังหวัดระยอง ปี พ.ศ. ๒๕๕๖

โครงการ	เก็บน้ำ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่ชลประทานได้รับ ประโยชน์ (ไร่)
๑. อ่างเก็บน้ำหนองปลาไหล	๑๖๓.๗๕	๓๐,๐๐๐
๒. อ่างเก็บน้ำคลองระโงก	๑๙.๕๐	๗,๕๐๐
๓. อ่างเก็บน้ำคลองใหญ่	๔๐.๑๐	๒๐,๐๐๐
๔. อ่างเก็บน้ำดอกกราย	๗๑.๔๐	๑,๒๐๐
๕. อ่างเก็บน้ำประแสร์	๒๔๘.๐๐	๑๓๗,๐๐๐
รวม	๕๔๒.๗๕	๑๙๕,๗๐๐

ที่มา : ศูนย์ป้องกันวิกฤติน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ/ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

จากข้อมูลของสำนักงานคลังจังหวัดระยอง จากการศึกษาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปีพบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดปี ๒๕๕๕ มีมูลค่า ๘๑๘,๘๗๒ ล้านบาท ซึ่งเป็นผลจากการผลิตด้านอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ คือ สาขาภาคเกษตร ๒๗,๒๙๗ ล้านบาท และสาขาการผลิตนอกภาคเกษตรกรรม มีมูลค่ารวมสูงถึง ๗๙๑,๕๗๕ ล้าน มีมูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัวประชากร เท่ากับ ๙๗๐,๒๐๓ บาท/คน/ปี เป็นลำดับที่ ๑ ของประเทศ

ในส่วนของภาคแรงงานในปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗ มีจำนวนประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปที่มีกำลังแรงงาน ๓๗๕,๘๐๐ คน ประชากรในวัยแรงงานมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ ๙ ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน เป็นรายไตรมาส พ.ศ.๒๕๕๖

ปี	ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป (หน่วยเป็นพัน)								
	รวม	แรงงานปัจจุบัน			แรงงานรอ ฤดูกาล	ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน			
		รวม	ผู้มีงานทำ	ผู้ว่างงาน		รวม	ทำงานบ้าน	เรียนหนังสือ	อื่นๆ
๒๕๕๖									
ไตรมาสที่ ๑	๓๗๕.๘	๓๗๕.๘	๓๗๓.๒	๒.๕	๐.๐	๑๑๕.๑	๓๙.๙	๒๘.๗	๔๖.๕
ไตรมาสที่ ๒	๓๗๘.๘	๓๗๘.๘	๓๗๕.๕	๓.๓	๐.๐	๑๑๓.๖	๔๐.๖	๓๐.๔	๔๒.๖
ไตรมาสที่ ๓	๓๗๐.๑	๓๗๐.๑	๓๖๕.๐	๕.๑	๐.๐	๑๒๔.๐	๔๙.๒	๒๕.๗	๔๙.๑
ไตรมาสที่ ๔	๓๗๔.๑	๓๗๔.๑	๓๗๐.๙	๓.๒	๐.๐	๑๒๑.๗	๔๔.๗	๒๙.๘	๔๗.๒
๒๕๕๗									
ไตรมาสที่ ๑	๕๔๕.๒	๕๔๔.๔	๕๓๘.๙	๕.๕	๐.๘	๑๖๐.๖	๕๙.๙	๔๑.๔	๕๙.๓

ที่มา : สํารวจสภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๗ ระดับสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การประมงและการปศุสัตว์

ปศุสัตว์

สาขาปศุสัตว์ : เกษตรกรในจังหวัดระยองมีการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าในภาพรวมเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะไก่และเป็ด เป็นผลเนื่องจากราคาเป็นสิ่งที่สูงใจและการได้รับการส่งเสริมเงินกู้จากหน่วยงานภาครัฐ อาทิเช่น เงินกองทุนหมู่บ้าน เงินกู้ช่วยเหลืออื่นๆ โดยจำนวนผู้เลี้ยงปศุสัตว์ในแต่ละอำเภอของจังหวัดระยองมีปริมาณแตกต่างกัน

ตารางที่ ๑๐ จำนวนปศุสัตว์จำแนกรายอำเภอ

อำเภอ	โค	กระบือ	สุกร	แพะ	ห่าน	ไก่	เป็ด	แกะ
รวมยอด	๑๔,๔๒๖	๖๔๒	๑๒๔,๘๒๒	๓๘๓	๒๕๕	๓,๘๙๘,๖๕๐	๒๙๙,๘๒๒	๑๕๘
เมืองระยอง	๓,๐๗๕	๒๒๙	๓๑,๙๕๖	๕๘	๗	๘๘๑,๗๖๙	๖๘,๒๕๓	๕
บ้านฉาง	๗๘๙	๖	๑,๐๒๐	๑๗๕	๕๐	๗๖,๒๑๘	๑๓๕	๓
แกลง	๓,๙๖๙	๓๗๕	๔๑,๒๓๐	-	๓	๑,๒๔๑,๑๖๙	๖๗,๗๗๘	-
วังจันทร์	๑๐๕	-	๓,๘๗๔	-	-	๘๗,๖๓๔	๑,๙๐๐	-
บ้านค่าย	๔,๙๔๖	๒๗	๙,๖๑๖	-	-	๔๑๗,๔๐๖	๒,๔๑๑	-
ปลวกแดง	๔๕๐	-	๑๘,๘๑๔	-	-	๖๓๒,๙๒๙	๑๒๕,๐๐๐	-
เขาชะเมา	๔๗	๒	๒,๓๑๖	-	๑๙๕	๗๙,๐๗๙	๓๓,๙๗๐	-
นิคมพัฒนา	๑,๐๔๕	๓	๑๕,๙๙๖	๑๕๐	-	๔๘๒,๔๔๖	๓๗๕	๑๕๐

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดระยอง ข้อมูลปี ๒๕๕๖

การประมง

ประมงที่สำคัญ : จังหวัดระยองมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตรเศษ อาชีพประมงน้ำเค็มจึงเป็นอาชีพที่สำคัญ รวมทั้งการทำประมงน้ำจืดและน้ำกร่อย เนื้อที่ทำการประมงทะเลประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ ไร่ เนื้อที่ทำการประมงน้ำจืดมีจำนวน ๖๓,๐๘๐ ไร่ เรือประมง ๒,๖๐๓ ลำ สมาคมประมง ๖ สมาคม กลุ่มเกษตรกรทำการประมง ๓๖ กลุ่ม สหกรณ์ประมง ๒ สหกรณ์ ท่าเรือประมง ๔๕ ท่า

ตารางที่ ๑๑ ข้อมูลจำนวนเรือประมงที่ได้เสียค่าอาชญาบัตรเครื่องมือทำการประมง จังหวัดระยอง

ประเภท	ชนิดจับปลา	จำนวนลำ
ประเภทอวนล้อมจับ	อวนล้อมจับปลากะตักกลางวัน	๔๑
	อวนล้อมซั้ง	๑๒๓
	อวนล้อมจับปั่นไฟ	๒๑
ประเภทกางก้นแล้วลาก	อวนทับตลิ่ง	๑
ประเภทอวนลาก	อวนลากแผ่นตะเฆ่	๔๙
	อวนลากคู่	๖
ประเภทอวนครอบ	อวนครอบหมึก	๔๘๓
	อวนครอบปลากะตัก	๒๑
ประเภทอวนติดตา	อวนจมนปู	๕๕๗
	อวนจมนปลา	๕
	อวนจมนกุ้ง	๘
	อวนลอยปลา	๒๕๔
	อวนล้อมติดปลาทุ	๓
	อวนจมนปลากองหิน	๒
	อวนจมนหมึก	๒
	ระวะรุนเคย	๑
ประเภทลอบ	ลอบปลา	๑๐
	ลอบหมึก	๕๙
	ลอบหมึกสาย	๔
	ลอบปูม้า	๔๓
	ลอบกุ้ง	๑
	ลอบปูดำ	๑
ประเภทโพงพาง	โพงพางหลัก	๔
ประเภทเบ็ด	เบ็ดมือ	๕๑
	เบ็ดลาก	๖๒
ประเภทเบ็ดเตล็ด	เก็บหอย	๗
	ฉมวก	๓

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลเรือประมงไทย ธันวาคม ๒๕๕๗

การอุตสาหกรรม

นับจากจังหวัดระยองได้รับบทบาทให้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกและถูกกำหนดแนวทางการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางความเจริญแห่งใหม่เป็นศูนย์บริการมาตรฐานการศึกษาและวิจัยด้านเทคโนโลยีและกำหนดให้ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเป็นประตูทางออกให้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศโดยไม่ต้องผ่านกรุงเทพฯ รัฐบาลได้ดำเนินการจัดเตรียมระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานไว้อย่างสมบูรณ์และกำหนดพื้นที่บริเวณมาบตาพุด อำเภอเมือง จังหวัดระยอง เป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรม เป็นเมืองอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศไทยเนื้อที่ทั้งหมด ๑๐,๐๐๐ ไร่ เป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรม ๘,๐๐๐ ไร่ มีท่าเรือน้ำลึกขนส่งสินค้าที่สามารถรับเรือขนาด ๒๐,๐๐๐ ตัน ๑ ท่า และท่าขนส่งวัสดุเหลวที่สามารถรับเรือขนาด ๘,๐๐๐ ตัน ๒ ท่า เป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมที่สำคัญ คือ โรงแยก ก๊าซธรรมชาติ กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี และอุตสาหกรรมปุ๋ยเคมี จังหวัดระยองจึงมีศักยภาพสูงในส่วนของ การลงทุนด้านอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังได้รับการกำหนดเขตการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้อยู่ในเขต ๓ ของการส่งเสริมการลงทุนซึ่งได้เปรียบกว่าจังหวัดปริมณฑล ส่งผลให้จังหวัดระยอง มีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว

จังหวัดระยองมีนิคมอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรมที่ร่วมดำเนินการกับเอกชน เขตประกอบการอุตสาหกรรม ชุมชนอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม รวมทั้งสิ้น ๒๓ แห่ง เนื้อที่ประมาณ ๘๐,๐๐๐ ไร่ มีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น ๑,๙๗๙ แห่ง จำนวนคนงานรวม ๑๖๑,๘๕๑ คน อุตสาหกรรมของจังหวัดระยองมีหลากหลายประเภท เช่น การผลิตรถยนต์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ แปรรูป สินค้าเกษตร การผลิตไฟฟ้า การผลิต สารเคมี ซึ่งสร้างมูลค่ารวมในแต่ละปีเกือบ ๑ ใน ๓ ของงบประมาณรายจ่ายประเทศไทย

นิคมอุตสาหกรรม จำนวน ๘ แห่ง ได้แก่

๑. นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ๑๐,๐๐๐ ไร่
๒. นิคมอุตสาหกรรมตะวันออก ๒,๔๓๐ ไร่
๓. นิคมอุตสาหกรรมผาแดง ๕๑๖ ไร่
๔. นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ๖,๕๘๘ ไร่
๕. นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ ๔,๗๐๐ ไร่
๖. นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย ๒,๕๒๒ ไร่
๗. นิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด
๘. นิคมอุตสาหกรรมอาร์ ไอ แอล ๑,๕๙๒ ไร่

เขตประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

๑. เขตประกอบการอุตสาหกรรมสยามอีสเทิร์นอินดัสเตรียลพาร์ค ๑,๓๔๑ ไร่
๒. เขตประกอบการอุตสาหกรรม TPI ๔,๓๓๕ ไร่
๓. เขตประกอบการอุตสาหกรรม จี. เค. แลนด์ ๘๘๒ ไร่
๔. เขตประกอบการอุตสาหกรรม บริษัท ระยองที่ดินอุตสาหกรรม จำกัด ๓,๕๐๐ ไร่
๕. เขตประกอบการสวนอุตสาหกรรมโรจนะ ๒,๑๐๐ ไร่

ชุมชนอุตสาหกรรม จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

๑. นิคมอุตสาหกรรมนครินทร์อินดัสเตรียลพาร์ค ๑,๔๙๗ ไร่
๒. ชุมชนอุตสาหกรรม เอส เอส พี พร็อพเพอร์ตี้ ๑,๒๔๖ ไร่
๓. ชุมชนอุตสาหกรรม บริษัท ทูเน็กซ์ อินดัสเตรียลพาร์ค จำกัด ๑,๔๙๗ ไร่
๔. ชุมชนอุตสาหกรรม ไอ.พี.พี. ๓๙๐ ไร่
๕. ชุมชนอุตสาหกรรมโรจนะ ๒,๒๐๐ ไร่

สวนอุตสาหกรรม จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่

๑. สวนอุตสาหกรรม บริษัท ระยอง (Rayong Industrial Park) ๑,๕๐๐ ไร่
๒. สวนอุตสาหกรรมเครือเจริญโภคภัณฑ์ ๕๔ ไร่

นิคมอุตสาหกรรมที่อยู่ระหว่างการจัดตั้ง จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่

๑. นิคมอุตสาหกรรมหลักชัย เมืองยาง จำกัด ๑,๗๖๖ ไร่
๒. นิคมอุตสาหกรรมระยอง (บ้านค่าย) ๒,๑๐๑ ไร่
๓. นิคมอุตสาหกรรมเหมราชตะวันออก (มาบตาพุด) ส่วนขยาย ๔๐๐ ไร่

ตารางที่ ๑๒ จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน และจำนวนคนงาน จำแนกเป็นรายอำเภอ

อำเภอ	สถานประกอบการ		คนงาน (คน)
	อุตสาหกรรม	เงินทุน (บาท)	
รวมยอด	๑๖๑,๘๕๑	๑,๒๕๔,๖๗๐,๒๕๒,๘๒๖.๕๗	๑๖๑,๘๕๑
เมืองระยอง	๔๕,๗๐๑	๗๗๐,๓๘๐,๐๓๑,๒๔๐.๑๒	๔๕,๗๐๑
บ้านฉาง	๒,๘๒๖	๑๕,๑๕๘,๔๕๔,๕๘๖.๓๐	๒,๘๒๖
แกลง	๑๔,๒๐๑	๑๕,๘๕๘,๕๐๔,๕๖๖.๒๒	๑๔,๒๐๑
วังจันทร์	๗๓๒	๗๙๙,๐๘๐,๐๐๐.๐๐	๗๓๒
บ้านค่าย	๑๔,๘๒๖	๑๐๖,๔๗๔,๘๔๕,๗๐๘.๙๕	๑๔,๘๒๖
ปลวกแดง	๕๘,๕๐๒	๒๙๖,๑๓๘,๘๓๕,๗๘๖.๗๔	๕๘,๕๐๒
เขาชะเมา	๑,๐๖๖	๖๘๐,๔๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๐๖๖
นิคมพัฒนา	๒๓,๙๙๗	๔๙,๑๘๐,๑๐๐,๙๓๘.๒๔	๒๓,๙๙๗

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๕๖

จำนวนสถานประกอบการที่มีมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ และอุตสาหกรรมขนส่ง โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะเป็นประเภทต้นน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตและมูลค่าการลงทุนสูง อำเภอที่มีจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมมากที่สุดคืออำเภอปลวกแดง ส่วนจำนวนเงินทุนมากที่สุดคืออำเภอเมืองระยอง อำเภอที่มีจำนวนคนงานมากที่สุดคืออำเภอปลวกแดง ซึ่งนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดระยองมีรายละเอียด ดังนี้

๑. นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

นิคมอุตสาหกรรมแห่งแรก มีเนื้อที่ทั้งหมด ๑๐,๒๑๕ ไร่ แบ่งเป็นเขตอุตสาหกรรมทั่วไป ๗,๐๙๒ ไร่ เขตที่พักอาศัย ๑,๔๙๐ ไร่ พื้นที่สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ๖๒๗.๒๕ ไร่ ระยะทางจากกรุงเทพฯ ๑๙๐ กิโลเมตรจากสนามบินสุวรรณภูมิ ๑๖๐ กิโลเมตร จากตัวจังหวัดระยอง ๒๕ กิโลเมตร จากท่าเรือมาบตาพุด ๑ กิโลเมตร จากสนามบินอู่ตะเภา ๒๔ กิโลเมตร ครบครันด้วยระบบสาธารณูปโภค ระบบกำจัดขยะ ระบบบำบัดน้ำเสีย เนื่องจากผู้ประกอบการในพื้นที่มาบตาพุดส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี

๒. นิคมอุตสาหกรรมเหมราชตะวันออก

ก่อตั้งปี ๒๕๓๒ มีบริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน) เป็นผู้พัฒนา พื้นที่โครงการทั้งหมด ๒,๕๐๐.๕๒ ไร่ แบ่งเป็นเขตอุตสาหกรรมทั่วไป ๑,๙๐๑.๘๐ ไร่ พื้นที่สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ๕๙๘.๗๒ ไร่ พื้นที่ว่างในนิคมเป็นเขตทั่วไป ๕๓๒ ไร่ ห่างจากกรุงเทพฯ ๑๕๕ กิโลเมตร จากระยอง ๑๘ กิโลเมตร

๓. นิคมอุตสาหกรรมผาแดง

ก่อตั้งในปี ๒๕๓๕ มีบริษัท ผาแดงเพอร์ฟอร์มิ่ง จำกัด (มหาชน) เป็นผู้พัฒนา พื้นที่โครงการทั้งหมด ๕๔๐ ไร่ แบ่งเป็นเขตอุตสาหกรรมทั่วไป ๔๙๗ ไร่ พื้นที่สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ๔๒.๗๔ ไร่ ระยะทางจากสนามบินสุวรรณภูมิ ๑๔๕ กิโลเมตร จากสนามบินอู่ตะเภา ๑๘ กิโลเมตร จากท่าเรือมาบตาพุด ๓ กิโลเมตร

๔. นิคมอุตสาหกรรมอิสเทิร์นซีบอร์ด

ก่อตั้งในปี ๒๕๓๙ มีบริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน) เป็นผู้พัฒนา พื้นที่โครงการทั้งหมด ๖,๖๓๔ ไร่ แบ่งออกเป็นเขตอุตสาหกรรมทั่วไป ๔,๘๖๐ ไร่ เขตที่พักอาศัย/พาณิชย์ ๔๘ ไร่ พื้นที่สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ๑,๗๒๖ ไร่ พื้นที่ว่างในนิคมเป็นเขตทั่วไป ๕๔๖ ไร่ ระยะทางจากกรุงเทพฯ ๑๑๗ กิโลเมตร จากท่าเรือแหลมฉบัง ๒๗ กิโลเมตร จากสนามบินอู่ตะเภา ๕๘ กิโลเมตร จากสนามบินสุวรรณภูมิ ๙๒ กิโลเมตร จากสนามบินดอนเมือง ๑๕๗ กิโลเมตร

๕. นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้

ก่อตั้งในปี ๒๕๓๙ พัฒนาโดย บริษัท อมตะคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) มีเนื้อที่ทั้งหมด ๘,๖๓๔ ไร่ แบ่งเป็นเขตอุตสาหกรรมทั่วไป ๓,๘๕๗ ไร่ เขตที่พักอาศัย/พาณิชย์ ๔๐๐ ไร่ พื้นที่ว่างในนิคมเป็นเขตทั่วไป ๓,๐๐๐ ไร่ ระยะทางจากกรุงเทพฯ ๑๑๔ กิโลเมตร จากจังหวัดชลบุรี ๕๓ กิโลเมตร

๖. นิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด

ก่อตั้งเมื่อปี ๒๕๔๒ พัฒนาโดย บริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน) ระยะทางจากกรุงเทพฯ ๑๙๐ กิโลเมตร จากสนามบินดอนเมือง ๒๒๐ กิโลเมตร จากสนามบินสุวรรณภูมิ ๙๐ กิโลเมตร จากท่าเรือคลองเตย ๒๐๐ กิโลเมตร จากท่าเรือมาบตาพุด ๕ กิโลเมตร จากท่าเรือแหลมฉบัง ๖๐ กิโลเมตร

๗. นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย

ก่อตั้งในปี ๒๕๔๔ พัฒนาโดย บริษัท นิคมอุตสาหกรรม เอเชีย จำกัด มีเนื้อที่ทั้งหมด ๒,๔๙๐ ไร่ แบ่งเป็นเขตอุตสาหกรรมทั่วไป ๑,๙๙๘ ไร่ ๒ งาน ๐.๐๖ ตารางวา เขตที่พักอาศัย/พาณิชย์ ๓ ไร่ เขตพื้นที่สีเขียวและแนวกันชน ๒๓๕ ไร่ ๑ งาน ๕๘.๕ ตารางวา พื้นที่สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ๒๕๔ ไร่ ๓ งาน ๑๕.๖ ตารางวา

๘. นิคมอุตสาหกรรมอาร์ ไอ แอล

ก่อตั้งในปี ๒๕๓๙ พัฒนาโดย บริษัท อาร์ ไอ แอล ๑๙๙๖ จำกัด มีพื้นที่โครงการประมาณ ๑,๗๐๓ ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม ๑,๒๕๘ ไร่ พื้นที่สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ๔๔๕ ไร่

๙. นิคมอุตสาหกรรมระยอง (บ้านค่าย)

ก่อตั้งตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ ภายใต้แนวคิดนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ มีเนื้อที่ทั้งหมด ๒,๑๙๔ ไร่ ๓ งาน ๘๔ ตรารา ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ้านค่ายและตำบลบางบุตร อำเภอบ้านค่าย เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมสะอาด เช่น อิเล็กทรอนิกส์ โรงไฟฟ้าแสงอาทิตย์ กำหนดขายพื้นที่ในปี ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

๑๐. นิคมอุตสาหกรรมหลักชัยเมืองยาง

ก่อตั้งตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ตำบลสำนักทอง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง เงินลงทุน ๓,๒๔๐ ล้านบาท พื้นที่โครงการ ๒,๔๔๒ ไร่ เป็นนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ โรงงานที่ตั้งภายในนิคมฯ ต้องเป็นโรงงานที่ใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบ และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับยางพารา

๑๑. การท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด

ก่อสร้างตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๓๒ แล้วเสร็จเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๓๕ โดยท่าเทียบเรือประกอบด้วย

๑.ท่าเรือสาธารณะ (Public Terminal) เป็นท่าเรือที่ไม่จำกัดผู้ใช้บริการ เป็นท่าเรือที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยลงทุนก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานรวมทั้งท่าเทียบเรือให้ประกอบด้วย ๒ ท่าเทียบเรือ คือ

๑.๑ ท่าเทียบเรือทั่วไป (General Cargo Berth) บริหารจัดการโดยบริษัท
ไทยพรอสเพอริตีเทอมินอล จำกัด (TPT)

๑.๒ ท่าเทียบเรือสินค้าเหลว (Liquid Cargo Berth) บริหารจัดการโดย
บริษัท ไทยแทงค์ เทอร์มินอล จำกัด (TTT)

๒. ท่าเรือเฉพาะกิจ (Dedicated Terminal) มีทั้งหมด ๑๐ ท่า ประกอบด้วย

๒.๑ ท่าเทียบเรือ บริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด

๒.๒ ท่าเทียบเรือ บริษัท ปุ๋ยแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

๒.๓ ท่าเทียบเรือ บริษัท สตาร์ไฟน์นิ่ง จำกัด(มหาชน)

๒.๔ ท่าเทียบเรือ บริษัท มาบตาพุด แทงค์ เทอร์มินอล จำกัด

๒.๕ ท่าเทียบเรือ บริษัท บีแอลซีพี เพาเวอร์ จำกัด

๒.๖ ท่าเทียบเรือ บริษัท พีทีที แอลเอ็นจี จำกัด

๒.๗ ท่าเทียบเรือ บริษัท ทีที แทงค์ เทอร์มินอล จำกัด

๒.๘ ท่าเทียบเรือ บริษัท ระยอง เทอร์มินอล จำกัด

๒.๙ ท่าเทียบเรือ บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด

พืชสวนที่สำคัญ ได้แก่

ยางพารา

เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญและเป็นพืชที่เพาะปลูกมากที่สุดในจังหวัด เมื่อเปรียบเทียบกับพืชเศรษฐกิจสำคัญชนิดอื่นๆ เนื่องจากเป็นพืชที่ปลูกง่ายไม่จำเป็นต้องดูแลรักษามาก อีกทั้งสภาพทางภูมิประเทศของจังหวัดเอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูก ผลผลิตส่วนใหญ่จะออกสู่ตลาดในช่วงเดือนตุลาคม - มกราคม เกษตรกรสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องประสบปัญหาและอุปสรรคอันเกิดจากฝนตก ผลผลิตจะออกสู่ตลาดน้อยในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม เกษตรกรส่วนใหญ่จะหยุดกรีดยางเพื่อบำรุงรักษาต้นยางเพราะต้นยางเริ่มผลัดใบ

ทุเรียน

การทำสวนทุเรียนเป็นอาชีพที่เกษตรกรในจังหวัดระยองยึดเป็นอาชีพมาช้านาน เนื่องจากประสบการณ์และความรู้ที่สะสมมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ประกอบกับพื้นที่เพาะปลูกที่เหมาะสม การผลิตทุเรียนกระจายอยู่ในท้องที่อำเภอแกลง อำเภอเมืองระยอง อำเภอเขาชะเมา อำเภอวังจันทร์ อำเภอบ้านค่าย และอำเภอนิคมน้ำจืดตามลำดับ มีเกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับอาชีพทุเรียนประมาณ ๒๐,๐๐๐ ราย เฉลี่ยพื้นที่ปลูกประมาณ ๓ - ๕ ไร่/ครัวเรือน ระยะการออกสู่ตลาดของทุเรียนจะเริ่มตั้งแต่ปลายเดือนเมษายน - มิถุนายน แล้วแต่ชนิดของพันธุ์ทุเรียนพันธุ์ใด ทุเรียนพันธุ์เบาจะเริ่มเก็บเกี่ยวก่อน คือพันธุ์กระดุม และพันธุ์ชะนี ส่วนพันธุ์หนัก ได้แก่ พันธุ์ก้านยาว หมอนทอง จะแก่สุกปลายเดือนพฤษภาคม

เงาะ

เป็นไม้ผลเศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่งที่นิยมปลูกในจังหวัดระยอง มีพื้นที่ปลูกเงาะมากเป็นอันดับ ๖ ของประเทศ พันธุ์ที่นิยมปลูก ได้แก่ เงาะพันธุ์โรงเรียน รองลงมาคือ พันธุ์สีชมพู ฤดูกาลเพาะปลูกเริ่มในเดือนพฤษภาคม- สิงหาคมและเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม

มังคุด

เป็นไม้ผลยืนต้นที่มีอายุยืน เป็นพืชเมืองร้อนสามารถปลูกได้ในดินเกือบทุกชนิด ผลมังคุดมีรูปทรงและสีส้มสวยงาม รสชาติดี มีราคาสูง เป็นที่นิยมบริโภคทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้รับฉายาว่าเป็น “THE QUEEN OF FRUIT” พันธุ์มังคุดจะมีพันธุ์เดียวและไม่มีการกลายพันธุ์โดยนิยมปลูกในช่วงเดือนพฤษภาคม-กันยายน และเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม

พืชไร่ที่สำคัญ ได้แก่

สับปะรด

ปลูกมากเป็นอันดับ ๒ ของประเทศรองจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คือ ประมาณ ๒๐% ของผลผลิตทั้งประเทศมีผลผลิตออกสู่ตลาดปีหนึ่งๆประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ตัน ผลผลิตส่วนใหญ่จะส่งขายให้โรงงานอุตสาหกรรม เพื่อแปรรูปเป็นสับปะรดกระป๋องและน้ำสับปะรด บางส่วนนำไปจำหน่ายเป็นผลไม้สดตามแผงจำหน่ายผลไม้ ผลผลิตส่วนใหญ่จะออกสู่ตลาด ระหว่างเดือนพฤศจิกายน - มกราคมและระหว่างเดือนเมษายน - กรกฎาคม

มันสำปะหลัง

เป็นพืชไร่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่ง อำเภอที่ปลูกมากที่สุดคืออำเภอแก่ง อำเภอวังจันทร์และอำเภอเมืองระยอง ตามลำดับ โดยเกษตรกรนิยมปลูกพันธุ์ระยอง ๕, เกษตรศาสตร์ ๕๐, ระยอง ๙๐, ระยอง ๖๐ และระยอง ๓ ตามลำดับ เกษตรกรนิยมปลูกในช่วงเดือนมีนาคม - พฤษภาคมของทุกปี สามารถเก็บเกี่ยวได้เกือบตลอดทั้งปี ผลผลิตจะออกมากในช่วงเดือนธันวาคม - เมษายน และจะออกสู่ตลาดมากในช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์

เกษตรกรรม

พื้นที่ทำนา

พื้นที่ทำนาส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ ๓ อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอบ้านค่ายและอำเภอแก่ง เกษตรกรส่วนมากปลูกข้าวเพื่อบริโภค ในครัวเรือน เกษตรกรปลูกทั้งข้าวนาปี และข้าวนาปรัง พันธุ์ข้าวที่นิยมปลูกข้าวนาปี ได้แก่ พันธุ์ขาวดอกมะลิ ๑๐๕ และปทุมธานี ๖๐ พันธุ์ข้าวนาปรัง ได้แก่ สุพรรณบุรี ๑๐๑ ปทุมธานี ๑ พิษณุโลก ๒ ชัยนาท ๑ สุพรรณบุรี ๙๐ และพันธุ์โพธิ์ทอง กรมพัฒนาที่ดินพบว่าในพื้นที่เหมาะสมมากสำหรับการปลูกข้าวที่สามารถให้ผลผลิตได้สูงกว่า ๕๕๐ กิโลกรัม/ไร่

พื้นที่ทำสวน

๙๔๔,๕๓๓ ไร่ ไร่ ไร่ เกษตรกรทั้งหมด ๔๙,๓๗๗ ไร่ ไร่

ตารางที่ ๑๓ ข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖

อำเภอ	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	ครอบคลุม เกษตรกร	ข้าวนาปี (ไร่)	สับปะรด (ไร่)	มันสำปะหลัง (ไร่)	ลองกอง (ไร่)	อ้อย (ไร่)	ทุเรียน (ไร่)	มะม่วง (ไร่)	เงาะ (ไร่)	ขนุน (ไร่)	มังคุด (ไร่)	มะพร้าว (ไร่)	ยางพารา (ไร่)	ปาล์มน้ำมัน (ไร่)
เมือง	278,134	186,337	8,980	3,468	1,948	5,825	2,653	0	4,877	2,479	3,151	432	9,948	1,484	90,200	276
แกลง	435,344	332,004	15,000	5,757	3,522	5,445	2,856	0	36,863	3,032	4,894	4,736	8,504	3,254	216,956	2,767
บ้านค่าย	250,194	215,538	7,456	11,102	8,547	6,747	405	1,000	1,579	200	956	180	3,820	630	103,575	262
ปลวกแดง	343,587	148,807	4,064	22	44,004	22,690	3	300	21	65	18	64	56	145	68,985	7,985
บ้านฉาง	121,158	60,556	2,482	7	1,859	26,367	0	580	11	5,232	6	643	71	1,793	4,865	2,325
วังจันทร์	169,447	169,911	4,409	375	2,055	2,825	1,003	613	9,142	169	527	1,320	2,233	19	126,934	5,787
เขาชะเมา	177,252	143,563	4,644	650	4,042	2,807	1,884	0	6,692	204	2,231	1,500	6,212	92	107,792	1,260
นิคมพัฒนา	169,959	114,335	4,066	29	35,051	8,472	76	0	247	1,068	21	438	243	1,241	28,047	321
รวม	1,945,075	1,371,051	51,101	21,410	101,028	81,178	8,880	2,493	59,432	12,449	11,804	9,313	31,087	8,658	747,354	20,983
พื้นที่ให้ผล (ไร่)				21,410	68,367	55,115	7,521	2,493	55,831	11,409	11,018	7,922	28,635	8,076	556,670	15,858
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)				589.80	6,822.07	4,529.66	590.20	9,560	1,357.49	897.47	1,342.71	2,785.12	700.02	825.97	225.97	2,832.46
ผลผลิตรวม (ตัน)				12,627.52	466,404.70	249,652.29	4,438.88	23,833.08	75,789.90	10,239.25	14,794.01	22,063.72	20,045.14	5,278.64	125,792.89	44,917.20
ราคาเฉลี่ยที่เกษตรกรขายได้ (บาท/กก.)				9.00	5.18	2.31	27.56	1.20	23.46	19.61	16.7	14.95	18.40	7.50/กก.	69.55	3.79
มูลค่าสินค้าต่อปี (ล้านบาท)				113.65	2,415.98	576.70	122.34	28.60	2,063.00	200.79	201.20	329.85	368.83	0.30	8,748.90	170.24

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดระยอง ข้อมูล ณ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗

ข้อมูลด้านสังคม

ลักษณะทางสังคม

เดิมชาวระยองส่วนใหญ่อาศัยตามบริเวณชายฝั่งทะเลและแม่น้ำ โดยประกอบอาชีพประมง ต่อมา มีการขยายตัวขึ้นในบริเวณที่ราบชายฝั่งเพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยมีการตั้งบ้านเรือนตามลักษณะของผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ต่อมาในปี ๒๕๒๔ จังหวัดระยองถูกให้เป็นที่ตั้งของโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก เป็นศูนย์ปิโตรเคมีที่สำคัญของชาติจัดตั้งเป็นนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และมีโรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้นจำนวนมากทั้งในเขตนิคมอุตสาหกรรมและนอกเขตนิคมอุตสาหกรรม มีแรงงานจากต่างจังหวัดหลั่งไหลเข้ามาในแต่ละปีเป็นจำนวนมากลักษณะทางสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปจากสังคมเกษตรกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรม

ชาวระยองรักความสงบ และยอมรับการเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่ดี ดังนั้นจึงทำให้จังหวัดระยองเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว แต่อย่างไรก็ตาม วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นก็ยังคงอยู่ โดยชาวพื้นเมืองมีสำเนียงการพูด และภาษาถิ่นเฉพาะ มีสำนวนถิ่นที่มักล้อเลียนกันจนติดปากของบุคคลทั่วไป และการเห็นพ้องต้องกันกับคำพูดของบุคคล ที่ชื่นชมในความสามารถ คนเก่งคนดีว่า “เอาได้” มีกลอนที่เขียนถึงคนระยอง ไว้ว่า

“คนระยองเอาได้ใครหาหมิ่น
แผนที่โลกมีชื่อไทยไม่สูญนาม

เจ้าตากสินรวมนักรั้วสุยาม
อย่ามองข้ามบรรพชนคนระยอง”

ส่วนที่ ๒

แนวคิดในการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์
การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

แนวคิดในการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง ได้นำกรอบแนวคิดการพัฒนาจาก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทย ยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก แผนพัฒนาจังหวัด และแผนชุมชน เป็นแนวทางการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกิดการบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพโดยผ่านกระบวนการอบรมสัมมนาการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีผู้เข้าร่วมอบรมสัมมนาจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อประสานการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

๒.๑ ยุทธศาสตร์พัฒนาระดับชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙)

วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง ดังนี้

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

๑. สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

๒. พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

๓. พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๔. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
๒. เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรมและสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
๓. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
๔. เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศและเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลัก

๑. ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า ๕.๐ คะแนน
๒. คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น
๓. เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๐ ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐.๐
๔. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็งควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มีดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

- ๑.๑ การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง
- ๑.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ
- ๑.๓ การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี

๑.๔ การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบ และการรับผิดชอบที่รัดกุม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

- ๒.๑ การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม
- ๒.๒ การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
- ๒.๓ การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม
- ๒.๔ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๒.๕ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

๓. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

- ๓.๑ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- ๓.๒ การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร
- ๓.๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต
- ๓.๔ การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร
- ๓.๕ การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน
- ๓.๖ การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็ง

ภาคเกษตร

- ๓.๗ การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

๔. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

- ๔.๑ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน
- ๔.๒ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ๔.๓ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม
- ๔.๔ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

๕. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๕.๑ การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ

- ๕.๒ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค

- ๕.๓ การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๕.๔ การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก

๕.๕ การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ

๕.๖ การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย

๕.๗ การเสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร

๕.๘ การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว

๕.๙ การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชีย รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค

๕.๑๐ การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๖.๑ การอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๒ การปรับกระบวนการทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖.๓ การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน

๖.๔ การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๖.๕ การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖.๖ การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๖.๗ การควบคุมและลดมลพิษ

๖.๘ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

นโยบายรัฐบาล

“พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา” นายกรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ การบริหารราชการแผ่นดินอันเป็นหน้าที่หลักของรัฐบาลทุกยุคทุกสมัยรัฐบาลมีนโยบายในเรื่องต่าง ๆ จำแนกเป็น ๑๑ ด้าน ซึ่งรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นหลักสำคัญ ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งทรงเน้นความพอดีพอสมพอควรแก่ฐานะ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันมาเป็นแนวคิด ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ แนวทางของคณะรักษาความสงบแห่งชาติและความต้องการของประชาชน เป็นแนวทางการกำหนดนโยบาย โดยคำนึงถึงปัญหาของประเทศ นโยบายทุกด้านต้องสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรการปกครองทุกระดับตั้งแต่ท้องถิ่นจนถึงประเทศต้องการเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนครอบคลุมปัญหาทั้งระยะเฉพาะหน้าที่ต้องทำทันที ระยะกลางที่จะทำต่อไปหรือต้องรอการใช้บังคับกฎหมาย และระยะยาวซึ่งแม้จะไม่เห็นผลสำเร็จในเวลาอันใกล้ แต่รัฐบาลเห็นควรต้องวางรากฐานเพื่อให้รัฐบาลข้างหน้าเข้ามาพิจารณารับช่วงได้อย่างต่อเนื่อง และประการสำคัญคือ ต้องการให้ประชาชนเกิดความชัดเจน รู้ล่วงหน้าว่าประเทศของเราจะก้าวไปทางไหน เพื่อจะได้เตรียมตัวได้ถูกต้อง

กำหนดนโยบาย ๑๑ ด้าน ดังนี้

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามประเพณี การปกครองของไทย จึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่ง ในอันที่จะเชิดชูสถาบันนี้ไว้ด้วยความจงรักภักดีและปกป้องรักษา พระบรมเดชานุภาพ โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการดำเนินการกับผู้คานงัดปาก ย่ำแย่หรือประสงค์ร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลัก ของชาติโดยไม่คำนึงถึงความรู้สำนึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความ เข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานของรัฐ เรียนรู้เข้าใจ หลักการทรงงาน สามารถนำหลักดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนาตลอดจนเร่งขยายผล ตามโครงการและแบบอย่างที่ดีทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ สร้างความสมบูรณ์ พูนสุขแก่ประชาชนในที่สุด

๒. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

๒.๑ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคง อาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ได้แก่

- การบริหารจัดการชายแดน
- การสร้างความมั่นคงทางทะเล
- การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ
- การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน
- การเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียน

๒.๒ เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำยุทธศาสตร์เข้าใจ เข้าถึง และ พัฒนามาใช้ตามแนวทางกลยุธมิตรแบบสันติวิธี ส่งเสริมการพูดคุย สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตาม หลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชน ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของ ประชาชน เพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการ รักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีการป้องกันประเทศ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนา การถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง สามารถบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้ พร้อมทั้งนำศักยภาพ ของกองทัพในยามปกติมาสนับสนุนการพัฒนาประเทศ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และการรักษาความมั่นคงภายในโดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น ภูมิภาค และ นานาชาติ

๒.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบ สำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าในด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม โดยจะนำ กลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

๓.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน ทั้งจะเชื่อมโยงข้อมูล และการดำเนินการระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของพื้นที่และของประเทศ ส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบที่ถูกกฎหมายมากขึ้น

๓.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทานโดยการปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับที่จำเป็น และเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ

๓.๓ ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกักขังที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ตามอัตภาพ พัฒนาศักยภาพ ค้ำครองและพิทักษ์สิทธิ จัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรี และเด็ก

๓.๔ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีงานหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรคและไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคตโดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักพิง และโรงพยาบาลที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

๓.๕ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยสร้างความเข้มแข็งและความพร้อมแก่แรงงานไทยและร่วมพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมของแรงงานอาเซียน

๓.๖ จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

๓.๗ แก้ไขปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรुक้าเขตป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รูก้า และออกมาตรการป้องกันกการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกรใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน อันก่อให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

๔. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๔.๑ จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้ ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

๔.๒ ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชน มีสิทธิเลือกบริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน

๔.๓ ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้

๔.๔ พัฒนาส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคต ปรับกระบวนการเรียนรู้และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม

โดยบูรณาการความรู้และคุณธรรม เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ การใฝ่เรียนรู้ การแก้ปัญหาการ รับฟังความเห็นผู้อื่น การมีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองดี โดยเน้นความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้อง ทั้ง ในและนอกโรงเรียน

๔.๕ ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะโดยเฉพาะในท้องถิ่น ที่มีความต้องการแรงงาน และพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ

๔.๖ พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มี วุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอน

๔.๗ ทุนบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนามีบทบาทสำคัญ ในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ใน สังคมไทยอย่างยั่งยืน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมตามความพร้อม

๔.๘ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้ง ความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อการเรียนรู้สร้างความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทย

๔.๙ สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและวัฒนธรรมสากล และการ สร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อเตรียมเข้าสู่สากลวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน และการ เป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

๔.๑๐ ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพเพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะให้เยาวชน และประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

๕.๑ วางรากฐานระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วน อย่างมีคุณภาพโดยไม่มีความ เหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกันสุขภาพเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

๕.๒ พัฒนาระบบบริการสุขภาพ โดยเน้นการป้องกัน สร้างกลไกการจัดการสุขภาพ ปรับระบบการจ้างงาน การกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่น ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจ้างบุคลากรเพื่อ จัดบริการสาธารณสุขโดย รัฐเป็นผู้กำกับดูแล โดยส่งเสริมการร่วมลงทุนและการใช้ทรัพยากรและบุคลากรร่วมกัน โดยมีข้อตกลงที่รัดกุมและเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

๕.๓ เสริมความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังโรคระบาด โดยเฉพาะโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ โดยมีเครือข่าย หน่วยเฝ้าระวัง หน่วยตรวจวินิจฉัยโรค และหน่วยที่สามารถตัดสินใจเชิงนโยบายในการสกัดกั้นการแพร่กระจายได้อย่าง ทันทีทันที่

๕.๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรอันนำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิต โดยการร่วมมือ ระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในการตรวจจับเพื่อป้องกัน การรายงานและการดูแลผู้บาดเจ็บ

๕.๕ ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ ใช้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาลักษณะนิสัยเยาวชนให้มีความรักกีฬา มีวินัย ปฏิบัติตามกฎกติกา มารยาท และมีความสามัคคี อีกทั้งพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ จนสร้างชื่อเสียงแก่ประเทศชาติ

๕.๖ ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหการตั้งครุภัณฑ์ในวัยรุ่น และปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอุ้มบุญการปลูกถ่ายอวัยวะและสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและ กฎหมายที่รัดกุม เหมาะสมกับประเด็นที่เป็นปัญหาใหม่ของสังคม

๕.๗ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข โดยจัดให้มีบุคลากรและเครื่องมือที่ทันสมัย และให้มีความร่วมมือทั้งระหว่างหน่วยงานภายในประเทศและหน่วยงานต่างประเทศ โดยเฉพาะในการป้องกันและรักษา

๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

ความไม่สงบทางการเมือง มีผลให้เศรษฐกิจชะลอตัวลงอย่างมาก แม้จะดำเนินการกระตุ้นเศรษฐกิจ จนเริ่มฟื้นตัว แต่ยังไม่ขยายตัวเต็มตามศักยภาพ ระบบเศรษฐกิจของไทยยังมีจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงหลายเรื่อง เพื่อสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจให้สามารถขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมั่นคง ตั้งแต่การจัดเก็บภาษีซึ่งยังไม่เพียงพอต่อการบริหารและพัฒนาประเทศอย่างเต็มศักยภาพ ปัญหาหนี้ภาครัฐ การใช้พลังงานอย่างฟุ่มเฟือย ตลอดจนปัญหาการใช้ น้ำในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น ๓ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาลักษณะที่ค้างคาอยู่ และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง

๗. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะมีผลใช้บังคับอย่างเต็มที่ ณ สิ้นปี ๒๕๕๘ จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก หากประเทศไทยเตรียมการในเรื่องต่างๆ ให้พร้อม การเร่งดำเนินการเตรียมความพร้อมทั้งในเรื่องความเชื่อมโยงด้านระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ ด้านกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านชายแดน และการเตรียมการด้านทรัพยากรมนุษย์ จะส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสของประเทศไทยในประชาคมอาเซียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนชาวไทย ร่วมกับประชาชนอาเซียน

๘. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

๘.๑ สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อบูชาเป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑ ของรายได้ประชาชาติและมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๓๐ : ๗๐ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันและมีความก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน และจัดระบบบริหารงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ โดยให้มีความเชื่อมโยงกับภาคเอกชน

๘.๒ เร่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม โดยส่งเสริมระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ การผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน การเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับการทำงาน

๘.๓ ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการนำงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์ รวมทั้งส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการวิจัยและพัฒนาในระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ผลักดันงานวิจัยและพัฒนาไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยหน่วยงานวิจัยของรัฐ และภาคเอกชน

๘.๔ ส่งเสริมโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบบราง ยานยนต์ ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาวิจัย และพัฒนา และนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสม

๘.๕ ปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านนวัตกรรมซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาที่สำคัญในการต่อยอดสู่การใช้เชิงพาณิชย์ของภาคอุตสาหกรรมให้มีความพร้อม ทันสมัย และกระจายในพื้นที่ต่าง ๆ

๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ในปัจจุบันมีการบุกรุกที่ดินของรัฐและตัดไม้ทำลายป่ามากขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพที่เคยอุดมสมบูรณ์ เช่น ป่าไม้ สัตว์ป่า พันธุ์พืช และแร่ธาตุถูกทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นอันมาก ทั้งปัญหาภาวะมลพิษโดยเฉพาะขยะประเภทต่าง ๆ ก็รุนแรงยิ่งขึ้น รัฐบาลจึงมีนโยบายจะรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติโดยสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ในระดับพื้นที่ จะเร่งแก้ไขปัญหในพื้นที่มาตาพุดซึ่งเป็นฐานอุตสาหกรรมหลักของประเทศอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งการลดและขจัดมลพิษ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดูแลคุณภาพชีวิตประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากอุตสาหกรรม รวมทั้งการพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

ระบบราชการเป็นระบบที่ใหญ่ ประกอบด้วยบุคลากร งบประมาณและอำนาจตามตัวบทกฎหมาย ตลอดจนดุลพินิจอันกว้างขวางของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถให้คุณให้โทษให้ความสะดวก หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำมาหากินและการดำรงชีวิตได้ แต่ในเวลาที่ผ่านมาระบบราชการและเจ้าหน้าที่บางส่วนกลายเป็นสาเหตุหนึ่งของความขัดแย้งในสังคมตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศเพราะติดขัดที่กฎระเบียบนานาประการ ซึ่งมีมาแต่อดีตและยังมิได้แก้ไขให้ทันกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งยังไม่อาจใช้เป็นกลไกเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ เช่น เสียค่าใช้จ่ายสูง ใช้เวลามากมีการขออนุญาตซ้ำซ้อน ใช้ระบบตรวจสอบที่ไม่จำเป็นจนเป็นภาระแก่ประชาชน บางครั้งมีการปล่อยปละละเลยสลับกับการเข้มงวดกวดขันจัดระเบียบแบบไฟไหม้ฟาง มีการทุจริตคอร์รัปชัน สร้างความไม่เป็นธรรมและเหลื่อมล้ำในสังคม ไม่จูงใจให้นักลงทุนเข้ามาประกอบการในประเทศ ดังที่ปรากฏในผลการสำรวจหรือรายงานประจำปีของหน่วยงานต่างประเทศบางแห่งเกี่ยวกับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือและความสะดวกหรือยากง่ายในการทำธุรกิจในประเทศไทยมาแล้ว

๑๑. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

การยึดหลักนิติธรรมคือมีกฎหมายเป็นใหญ่ ไม่ใช่ตัวบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ผู้ปกครอง หลักนิติธรรมจะเป็นที่ยอมรับนับถือได้มิใช่เพียงสักแต่ว่ามีกฎหมาย หากกฎหมายเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงและความต้องการของประชาชน เป็นธรรม คำนึงถึงสิทธิมนุษยชน มีกระบวนการยุติธรรมที่เข้าถึงได้ง่าย มีมาตรฐานตามหลักสากล ทันสมัยและเป็นธรรม มิฉะนั้นจะกลายเป็นสาเหตุแห่งความขัดแย้งและการโกรธแค้นซึ่งซึ่งไม่สิ้นสุด รัฐบาลจึงมีนโยบายในเรื่องดังกล่าวดังนี้

๑๑.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่นๆ ที่ล้าสมัยไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความจริงระหว่างประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การประกอบธุรกิจหรือไม่เอื้อต่อศักยภาพในการแข่งขัน ใช้กลไกของหน่วยงานเดิมที่มีอยู่และระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการ

๑๑.๒ เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมายให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว ให้ความช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนและประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ บุคลากรของหน่วยงานทางกฎหมายมีส่วนให้ความรู้ เสริมศักยภาพในทางกฎหมายมหาชน การดำเนินคดีปกครอง การยกร่างกฎหมาย และการตีความกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเกื้อกูลการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน

๑๑.๓ ระยะต่อไป จะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

๑๑.๔ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อเร่งรัดการดำเนินคดีทุกขั้นตอนให้รวดเร็ว เกิดความเป็นธรรม และมีระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกันสามารถใช้ติดตามผลและนำไปใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมได้

๑๑.๕ ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ส่งเสริมกองทุนยุติธรรม เพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส ผู้ถูกกล่าวหาละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยาผู้บริสุทธิ์หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริตและความเป็นประสิทธิภาพของภาครัฐ

๑๑.๖ นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ แรงงานทาส การก่อการร้ายสากล ยาเสพติด และอาชญากรรมข้ามชาติ

ยุทธศาสตร์หลักที่ คสช. ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน มีทั้งหมด ๙ ด้าน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตและยั่งยืน
๓. ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน
๔. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๗. ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐบาลให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ในการใช้บริการอย่างแท้จริง
๘. ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้มีความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคตให้ทัดเทียมอาเซียน และประชาคมโลก
๙. ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๑

(จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด)

๑. วิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัด

“แหล่งท่องเที่ยวระดับสากล แหล่งผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ ฐานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างสมดุลและยั่งยืน ประตูลู่เศรษฐกิจโลก”

๒. เป้าประสงค์

- ๒.๑ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง สมดุล และมีเสถียรภาพ
- ๒.๒ เพื่อพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางธุรกิจ การขนส่ง การค้าการลงทุน และโลจิสติกส์ ระดับนานาชาติ เพื่อพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ๒.๓ เพื่อฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับระบบนิเวศ การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และเกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวหลักของกลุ่มจังหวัด ให้สามารถรักษาสถานภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับสากลต่อไป
๒. พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายได้มาตรฐานระดับสากล
๓. พัฒนาปัจจัย/โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ
๔. ยกระดับศักยภาพด้านการตลาด และประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวในเชิงรุกให้ตรงกับกลุ่มตลาดเป้าหมาย
๕. ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้นและสอดคล้องกับการขยายตัวของการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : อำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว รวมทั้งจัดเตรียมระบบโครงข่ายบริการพื้นฐานบริเวณเขตเศรษฐกิจชายแดนให้ได้มาตรฐานรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาจุดตรวจชายแดนให้สามารถบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานสากล ทั้งการให้บริการด้านศุลกากร และการตรวจคนเข้าเมือง
๒. ปรับปรุงและพัฒนาระบบโครงสร้างบริการพื้นฐานของพื้นที่แนวชายแดนเพื่ออำนวยความสะดวกในการลงทุนและขนส่งสินค้า เช่น ถนน ระบบประปา ระบบป้องกันน้ำท่วม ระบบบำบัดน้ำเสีย และกำจัดขยะ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์โครงข่ายการคมนาคมขนส่งในพื้นที่ให้มากขึ้น สนับสนุนการเป็นประตูสู่เศรษฐกิจโลกรวมทั้งดึงดูดการลงทุนมาสู่พื้นที่

กลยุทธ์

๑. ปรับปรุงและขยายเส้นทางเศรษฐกิจสำคัญในพื้นที่ให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งในส่วนการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร
๒. ส่งเสริมและพัฒนาท่าเรือฯ ให้มีประสิทธิภาพ
๓. ประสานความร่วมมือและผลักดันให้ท่าอากาศยานอุตะเถาเป็นท่าอากาศยานนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

กลยุทธ์

๑. ปรับปรุงกระบวนการผลิตทางการเกษตร เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและมูลค่าเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสอดคล้องกับข้อกำหนดมาตรฐานในเวทีการค้าโลก อาทิ การปรับปรุงพันธุ์พืช/สัตว์ การพัฒนาระบบชลประทาน และการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในกระบวนการผลิตและเก็บเกี่ยว ตลอดจนการแปรรูปวัตถุดิบขั้นต้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

๒. ถ่ายทอดความรู้ให้เกษตรกรมีทักษะที่เหมาะสมและสามารถนำไปปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ ประเภท และราคาที่สูงสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีสะอาดในการผลิต และคำนึงถึงผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งกับชุมชน การเกษตร และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

๑. ป้องกันและควบคุมการเกิดมลพิษจากแหล่งอุตสาหกรรม โดยการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบการระบายมลสารอากาศ และระบบกำจัดของเสียอันตราย เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมโดยรวม

๒. ยกระดับขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีการผลิตรวมทั้งการวิจัยและพัฒนา เพื่อลดต้นทุนขั้นตอนและระยะเวลาในการผลิต และนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพ ประเภท และราคาของผลิตภัณฑ์ให้มีต้นทุนและการส่งมอบสินค้าที่แข่งขันได้

๓. เสริมสร้างประสิทธิภาพด้านการออกแบบและนวัตกรรม ตลอดจนการให้บริการด้านการทดสอบคุณภาพเพื่อยกระดับคุณภาพและรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้หลากหลายได้มาตรฐานสากล เป็นที่ยอมรับและแข่งขันได้ในตลาดโลก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ : อนุรักษ์ ป่าไม้ ป้องกัน และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์ปราศจากมลภาวะ และก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. ปกป้องและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อให้พื้นที่ป่าไม้มีความหลากหลาย อุดมสมบูรณ์และมีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม

๒. อนุรักษ์ ป่าไม้ แหล่งน้ำตามธรรมชาติก่อสร้าง ฝายกักเก็บน้ำ และพัฒนาแหล่งน้ำบาดาล

๓. อนุรักษ์ ป่าไม้ ป่าชายเลนและทรัพยากรชายฝั่งทะเล

๔. ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเลในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว

๕. ลดปริมาณขยะมูลฝอยจากแหล่งกำเนิด

๖. เฝ้าระวังและควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๗. สร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรภาคีและเครือข่ายภายนอกเพื่อระดมความร่วมมือในการคุ้มครองและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ (ฉบับทบทวนปี ๒๕๕๙)

วิสัยทัศน์การพัฒนา (Vision)

“เมืองแห่งความสมดุล เพื่อชีวิตพอเพียง”

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าทางเศรษฐกิจควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว

๒. ส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และมีคุณภาพมาตรฐานปลอดภัยต่อผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศ

๓. เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน

๔. พัฒนาและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเข้มแข็ง และดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๕. พัฒนาจังหวัดระยองด้านการท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การผลิตสินค้าและบริการเพื่อรองรับภูมิภาคอาเซียนบนฐานปัญญา นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์รวม

๑. สร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยว และภาคพาณิชย์กรรม

๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางสังคม บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง

๓. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดและใช้ประโยชน์สูงสุดพร้อมการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมในทุกกระดับ

๔. เตรียมความพร้อมของจังหวัดระยองเข้าสู่การแข่งขันระดับสากล

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวให้เติบโต ควบคู่กับภาคเกษตรและอุตสาหกรรมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจและคงอยู่อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม

๒. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและได้มาตรฐาน

๓. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ

๔. สร้างจิตสำนึก/ กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว ในการอนุรักษ์ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว

๕. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ การตลาด การจัดกิจกรรม เพื่อดึงดูดและสร้างมูลค่าเพิ่ม

๖. ฟื้นฟูภาพลักษณ์ เสริมสร้างการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยเพื่อยกระดับความเชื่อมั่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรและเกษตรแปรรูปให้มีคุณภาพมาตรฐาน ปลอดภัยตอบสนองความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้า/ผลิตภัณฑ์เกษตร ประมงให้มีความปลอดภัย มีคุณภาพได้มาตรฐานและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร

๒. สร้างและขยายเครือข่ายการตลาด ช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตร ประมงและผลิตภัณฑ์เกษตรเพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร

๓. พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรและบรรจุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

๔. ส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิต เช่น ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เป็นต้น

๕. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อให้การผลิตภาคเกษตรกรรมมีประสิทธิภาพ เช่น แหล่งน้ำ เป็นต้น

๖. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ส่งเสริมการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ และสนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)

กลยุทธ์

๑. สนับสนุนกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสี่ยงต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด (CT)
๒. ป้องกัน ควบคุม กำกับดูแลการเกิดมลพิษจากภาคอุตสาหกรรม อุบัติเหตุ อุบัติภัยจากสถานประกอบการอุตสาหกรรม รวมทั้งการขนส่งสินค้า
๓. สนับสนุนให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility - CSR) เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน
๔. สนับสนุนการพัฒนาที่ไม่ให้เกิดของเสียทิ้งสู่เมืองหรือเกิดในระดับน้อยที่สุด (Zero Waste) โดยมีภาคอุตสาหกรรมเป็นกลไกหลัก
๕. พัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : อนุรักษ์ ป่าไม้ และควบคุมการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

กลยุทธ์

๑. เพิ่มพื้นที่สีเขียว โดยการเพิ่มพื้นที่ทั้งป่าบก ป่าชายเลน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๒. อนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรทางทะเลชายฝั่ง และมีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม เกิดสมดุลต่อระบบนิเวศน์
๓. อนุรักษ์ ป่าไม้และพัฒนาทรัพยากรน้ำผิวดินและแหล่งน้ำใต้ดิน โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๔. สนับสนุนการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด รวมทั้งมีระบบการจัดการที่ถูกต้อง
๕. เสริมสร้างจิตสำนึก ความรู้ ความเข้าใจแก่ทุกภาคส่วน สร้างภาคีเครือข่าย เพื่อการมีส่วนร่วมในการดูแล รักษาสิ่งแวดล้อม ในทุกภาคส่วน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : เชื่อมโยงและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคพาณิชยกรรมและภาคบริการสู่สากล

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการของจังหวัดให้มีความทันสมัย สู่ระดับสากล
๒. ส่งเสริมสถานประกอบการ/สถานบริการ ให้มีมาตรฐานสากล
๓. พัฒนาบุคลากรในสถานประกอบการ/สถานบริการให้มีการตื่นตัวและมีความรู้เตรียมความพร้อมสำหรับการแข่งขัน
๔. ยกระดับทักษะฝีมือแรงงานในสถานประกอบการ/สถานบริการ และยกระดับทักษะด้านภาษาในทุกระดับชั้น
๕. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค การขนส่งและโลจิสติกส์เพื่อรองรับการพัฒนาและความต้องการอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ : เสริมสร้างมาตรฐานการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการมีส่วนร่วมของประชาชน

กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งสถาบันต่างๆ เช่น สถาบันครอบครัวและสถาบันทางสังคม
๓. ส่งเสริม สนับสนุนแนวทางการดำรงชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ส่งเสริมและพัฒนามาตรการต่างๆ เพื่อลดอุบัติเหตุจราจร
๕. พัฒนาระบบโครงสร้างและสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น การศึกษา ถนน ไฟฟ้า ประปา สาธารณสุข เป็นต้น เพื่อการบริการประชาชนอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๒.๔ ศักยภาพของท้องถิ่น (ในภาพรวมของจังหวัด)

ประเมินผลกระทบต่อศักยภาพและทิศทางการพัฒนาของจังหวัดระยอง (SWOT Analysis)

เพื่อให้การพัฒนาจังหวัดระยองดำเนินการไปในทิศทางที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพพื้นที่และศักยภาพของจังหวัดระยอง จึงได้ทำการประเมินสิ่งแวดล้อมภายในและสิ่งแวดล้อมภายนอกของจังหวัดระยองโดยการประเมินครั้งนี้ ได้พิจารณาข้อมูล จากการวิเคราะห์ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด แหล่งข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งรายละเอียดของการวิเคราะห์และประเมินผล สามารถวิเคราะห์ประเมินศักยภาพในการพัฒนาในอนาคตของจังหวัด ได้ดังนี้

จุดแข็ง Strengths

๑. เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศจากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเป็นอันดับ ๑ ของประเทศและผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของประชากรอยู่ลำดับที่ ๑ ของประเทศ ซึ่งสามารถสร้างศักยภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศและขีดความสามารถการแข่งขันที่ดีของจังหวัดและของประเทศ
๒. เป็นฐานอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ
๓. ศักยภาพและความพร้อมทางการท่องเที่ยวสูงและมีความหลากหลายในระดับนานาชาติ ทั้งการท่องเที่ยวทางบก ทางทะเล ศาสนาประเพณีและศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ
๔. แหล่งการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์ โดยแหล่งปลูกพืชเศรษฐกิจหลากหลายประเภทและเป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลทั้งสดและแปรรูป ที่สามารถผลิตเพื่อการบริโภคภายในและส่งออกได้
๕. ตำแหน่งที่ตั้งเป็นประตูสำคัญสู่พื้นที่ต่างๆ และสามารถเป็นศูนย์กลางด้านการคมนาคมขนส่งของภาคตะวันออก
๖. ลักษณะภูมิประเทศมีความปลอดภัยสูงจากภัยธรรมชาติ
๗. มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีความพร้อม มีความสามารถ ความเข้มแข็งในการร่วมพัฒนา
๘. ภาคเอกชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการบริหารงานราชการภาครัฐ

จุดอ่อน Weaknesses

๑. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมก่อให้เกิดปัญหามลภาวะสิ่งแวดล้อมการจัดการที่เหมาะสม เช่น มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ขยะ กากของเสีย น้ำเสีย เป็นต้น
๒. ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนระหว่างภาคต่างๆ เช่น ภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม ค่าครองชีพสูงและการกระจายรายได้ค่อนข้างต่ำ
๓. ขาดการบริหารจัดการเรื่องการตลาดสินค้าเกษตรแบบครบวงจร
๔. ขาดกลไกที่สร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการรายย่อย โดยเฉพาะผู้ประกอบการภาคเกษตรกรรม และภาคการท่องเที่ยว ทำให้ผู้ประกอบการไม่มีความสามารถทางการแข่งขันระยะยาว
๕. การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและการบุกรุกที่สาธารณะและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
๖. การเคลื่อนย้ายแรงงานเป็นจำนวนมาก (ประชากรแฝง) ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมตามมาอีกมากมาย เช่น ปัญหายาเสพติด อุบัติเหตุต่างๆ และทำให้ความต้องการบริการด้านสาธารณสุขและการศึกษาเพิ่มขึ้น
๗. การขยายตัวของสังคมเมืองอย่างรวดเร็วส่งผลให้บริการโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ไม่เพียงพอ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดระยอง (จุดแข็ง – จุดอ่อน) จังหวัดระยองถือได้ว่ามีศักยภาพและความโดดเด่นหลายประการ เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆของประเทศ โดย “จุดแข็ง” ที่โดดเด่นได้แก่ เป็นพื้นที่เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Location) เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีกิจกรรมที่หลากหลาย และมีความโดดเด่นในด้านอุตสาหกรรม ด้านเกษตรกรรม และด้านการท่องเที่ยว ขณะที่ทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะสมเอื้อต่อภาคการท่องเที่ยว ภาคการลงทุน และภาคการส่งออก ซึ่งในอนาคตอาจพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการค้าและการลงทุนของภาคตะวันออก เนื่องจากอยู่ใกล้ท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง และท่าเทียบเรือมาบตาพุด และมีนิคมอุตสาหกรรมที่สำคัญหลายแห่ง มีเครือข่ายการคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงกับภาคส่วนต่างๆ ของภาคตะวันออก ถือเป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ เป็นจังหวัดที่มีรายได้ของประชากรต่อหัวสูงที่สุดของประเทศ อีกทั้งเป็นแหล่งผลิตผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของประเทศอีกด้วย เป็นพื้นที่ซึ่งมีศักยภาพและความพร้อมทางการท่องเที่ยวสูงโดยมีทั้งชายหาดทะเลและพื้นที่ภูเขาที่สวยงามที่มีระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อม

อย่างไรก็ตามเมื่อประเมินสิ่งแวดล้อมภายในแล้ว “จุดอ่อน” (Weaknesses) เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆพบว่ายังขาดการบูรณาการจากภาคส่วนต่างๆ ที่สำคัญอย่างสมดุล อาทิภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคการท่องเที่ยว เป็นต้น ผลลัพธ์ของการขาดการบูรณาการดังกล่าวจะสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาความไม่เท่าเทียมในการใช้ทรัพยากร รายได้ หรือการดำเนินชีวิต หรือแม้แต่ว่าข้อมูลร่องเรียนจากภาคีที่เสียผลประโยชน์ นอกจากนี้ ปัญหามลภาวะสิ่งแวดล้อมและการจัดการมลพิษด้านสิ่งแวดล้อมที่ยังขาดความชัดเจน รวมทั้งนโยบายจากภาครัฐที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา อีกทั้งความตั้งใจและความจริงใจที่จะแก้ไขปัญหาจากภาคอุตสาหกรรม

ขณะที่จังหวัดระยองยังมีปัญหาความเหลื่อมล้ำ ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน (ระหว่างภาคต่างๆ เช่น ภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม) ค่าครองชีพสูงและการกระจายรายได้ค่อนข้างต่ำและมีแนวโน้มของความแตกต่างของรายได้เพิ่มสูงขึ้น จะเห็นได้จากการขับเคลื่อนแผนงานหรือโครงการต่างๆ ที่ยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังขาดระบบฐานข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย รวมทั้งยังขาดการประสานและเชื่อมโยงการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศที่ดีและมีประสิทธิภาพ

โอกาส (Opportunities)

๑. นโยบายรัฐบาลสนับสนุนการลงทุนของต่างชาติหรือผู้ประกอบการในประเทศ
๒. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถนำมาช่วยในการบริหารจัดการภาคส่วนต่างๆ เช่น การขยายการบริการอินเทอร์เน็ต เป็นต้น
๓. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตสำหรับภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม
๔. การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เช่น AEC จะทำให้จังหวัดระยองเป็นศูนย์กลางทางด้านการผลิตและจำหน่ายสินค้าที่สำคัญ
๕. โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (EASTERN SEABOARD) เอื้อต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม หรือมีหน่วยงานที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม (ขนาดใหญ่) อย่างเป็นรูปธรรมมากกว่าภาคอื่นๆ
๖. การย้ายฐานภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคการท่องเที่ยว จากเหตุการณ์น้ำท่วมประเทศไทย ปี ๒๕๕๔
๗. การสนับสนุนนโยบายทางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์จากนโยบาย สองล้านล้านของรัฐบาล ที่จะใช้เครือข่ายการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงพื้นที่ต่างๆ เช่น การขยายโครงการถนน รถไฟฟ้า มอเตอร์เวย์ ทำให้การขนส่งสินค้า การบริการ และการท่องเที่ยวมีความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น
๘. มีท่าเรือน้ำลึกและสนามบินอู่ตะเภา ระยอง พัทยา ที่สามารถขนส่งสินค้าไปยังภูมิภาคต่างๆ ได้ทั่วโลก แต่ต้องได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและพัฒนาให้ดีขึ้น

อุปสรรค (Threats)

๑. ประเทศไทยขาดเสถียรภาพทางการเมือง ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่น
 ๒. ระเบียบกฎหมายขาดความยืดหยุ่นไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรี
 ๓. มาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้า ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันทางด้านธุรกิจ การค้า การเกษตรและอุตสาหกรรม
 ๔. ทักษะคติของประชาชนต่อต้านการเปลี่ยนแปลง มีความยืดหยุ่นน้อยทำให้ประชาชนปรับตัวต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงไม่ได้ และกระแสนิยมของต่างชาติมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตและประชาชนค่อนข้างสูง
 ๕. ศักยภาพการแข่งขันของประเทศเพื่อนบ้าน (โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) สูงขึ้น จึงลดบทบาทความน่าสนใจของจังหวัดระยอง (ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรม) และประเทศไทยลง
 ๖. ปัญหาการขาดแคลนพลังงานในอนาคต
 ๗. โครงสร้างประชากรที่มีวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น ขณะที่ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง
- ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดระยอง (โอกาส – อุปสรรค) ผลการประเมิน “โอกาส” (Opportunities) พบว่า รัฐบาลมีนโยบายที่เอื้อประโยชน์และส่งเสริมต่อการพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดชายฝั่งภาคตะวันออก โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดระยองซึ่งถือเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ นโยบายรัฐบาลสนับสนุนการลงทุนของต่างชาติหรือผู้ประกอบการภายในประเทศ ซึ่งจะส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศสูงขึ้น มาจากผลการประกอบการอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคการท่องเที่ยว และขยายตัวเพิ่มมากขึ้นตลอดหลายปีที่ผ่านมา นอกจากนี้การพัฒนาและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถนำมาช่วยในการบริหารจัดการภาคส่วนต่างๆ
- อัตราการเติบโตและการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยเพิ่มสูงขึ้น จากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นพบว่าประเทศคู่ค้าของไทยประสบกับภัยธรรมชาติ และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตสำหรับภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรมจะช่วยให้การผลิต การแปรรูป การถนอมผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการขนส่งและโลจิสติกส์สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ของจังหวัดระยองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ขณะที่ประเทศไทย

มีความร่วมมือระหว่างประเทศมีมากขึ้น เช่น AEC ที่จะให้มีแรงงานเข้ามาทำงานในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน แต่ต้องเตรียมกฎหมายรองรับแรงงานเหล่านั้น เตรียมสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งการที่รัฐบาลให้ความสำคัญและมีนโยบายพัฒนาโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (EASTERN SEABOARD) เอื้อต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมหรือหน่วยงานที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ อย่างเป็นรูปธรรม

รัฐบาลได้จัดงบประมาณที่จะเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์แบบบูรณาการ รวมทั้งมีโครงการรถไฟความเร็วสูงที่เชื่อมจากกรุงเทพฯ ผ่านจังหวัดชลบุรี และมาที่จังหวัดระยอง ในอนาคตอาจขยายเส้นทางต่อไปยังจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด นอกจากนี้การพัฒนาสนามบินสุวรรณภูมิและท่าเรือแหลมฉบังเป็นประตูการค้าของภูมิภาคถือเป็นโอกาส ด้านการค้าระหว่างประเทศ การท่องเที่ยวและการขนส่งทางเรือและทางอากาศ แผนพัฒนาจังหวัดระยองควรพิจารณา เรื่องการวางระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการพัฒนาและแสวงหาประโยชน์จากการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีการผลิต การเกษตร และอุตสาหกรรมทำให้การรับสินค้า จัดเก็บ การผลิตสินค้า การขนส่ง การกระจายสินค้าดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดต้นทุนการส่งมอบให้กับลูกค้า ซึ่งจะช่วยให้สินค้าของจังหวัดระยองมีศักยภาพและมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น

เมื่อวิเคราะห์ถึงอุปสรรคหรือ “ภัยคุกคาม” (Threats) พบว่า ปัญหาการเมืองในประเทศจะส่งผลกระทบต่อนักลงทุนต่างชาติ และนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศทำให้นักลงทุนและนักท่องเที่ยวต่างชาติต้องระมัดระวัง ปัญหาเรื่องเสถียรภาพทางการเมืองที่ไม่มั่นคงของประเทศส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจและชาวต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย เมื่อพิจารณาในด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศซึ่งส่งผลกระทบต่อการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดระยอง คือการที่ประเทศคู่ค้าหรือประเทศที่เป็นตลาดสำคัญของไทยมีมาตรการกีดกันทางการค้าซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันทางด้านธุรกิจ การค้า การเกษตร และอุตสาหกรรมของจังหวัดระยอง อีกทั้งศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เป็นคู่แข่ง กำลังเตรียมการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะมีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรและแรงงานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างเสรี ซึ่งเป็นทั้งโอกาสและภัยคุกคามต่อการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดระยองเป็นอย่างมากและแนวโน้มการแข็งตัวของค่าเงินบาทอย่างต่อเนื่อง อาจส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าและบริการของไทย ทำให้ราคาสินค้าของไทยในตลาดต่างประเทศมีราคาสูงขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับสินค้าของไทย

ส่วนที่ ๓

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง

๓.๑ วิสัยทัศน์

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง มีความเป็นเลิศด้านการบริหารจัดการที่ดี ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ภายในปี ๒๕๖๑

๓.๒ พันธกิจ

๑. จัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาบุคลากร พัฒนาคุณภาพ สาธารณูปโภค และการบริหารจัดการที่ดี
๓. บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยว และพัฒนาประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวใหม่และแหล่งท่องเที่ยวเก่า
๖. สนับสนุนส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพ
๗. ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๘. ส่งเสริมและอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓.๓ เป้าหมาย

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง มีหลักการบริหารจัดการที่ดีในการบริหารงาน
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. ประชาชนมีความพึงพอใจในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และพัฒนา
๕. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๔ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง

๑. การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน
๓. การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. การพัฒนาคุณภาพสังคมและการเมือง ด้วยการบริหารข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศให้อยู่ดีมีสุข
๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน
๖. การพัฒนาเศรษฐกิจ และปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

๓.๕ แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
๑. การพัฒนาความเป็นเลิศด้าน การศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. ส่งเสริมสนับสนุน อาคาร สถานที่ สื่อการเรียน การสอน เทคโนโลยีสารสนเทศ และพัฒนา บุคลากรทางการศึกษาให้มีความเป็นมืออาชีพ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบ	๑. ร้อยละของสถานศึกษาที่ได้รับการสนับสนุน งบประมาณการพัฒนา อาคาร สถานที่ สื่อการเรียน การสอน เทคโนโลยีสารสนเทศ และกิจกรรม การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๐ %
	๒. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน ศาสนสถาน และภูมิปัญญา ที่มีความ เชื่อมโยงและการมีส่วนร่วมของชุมชน	๒. กิจกรรมทางสังคม ร้อยละของชุมชนได้เข้ามา มีส่วนร่วมในกิจกรรม	๕๐ %
	๓. ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาการศึกษามีคุณภาพ ในทุกระดับ ทั้งในระบบและนอกระบบ	๓. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา	๕ กิจกรรม
	๔. ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬา เพื่อสร้างโอกาส ให้เยาวชนพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ	๔. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการกีฬา เพื่อพัฒนาสู่ความ เป็นเลิศ	๕ กิจกรรม
	๕. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม ในสังคม	๕. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดี	๕ กิจกรรม
	๖. ส่งเสริม สนับสนุนการเรียนรู้ รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	๖. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	๕ กิจกรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
๒. การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน	๑. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมเพื่อดึงดูดและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน ๒. สนับสนุนให้มีการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ พื้นที่ และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิม ๓. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความชำนาญ เพื่อการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน ๔. พัฒนาภาพลักษณ์ เสริมสร้างการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยเพื่อยกระดับความเชื่อมั่นด้านการท่องเที่ยว ๕. ส่งเสริมสนับสนุนมาตรฐานการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ	๑. จำนวนกิจกรรมประชาสัมพันธ์ เพื่อดึงดูดและส่งเสริมการท่องเที่ยว ๒. พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว บำรุงรักษาพัฒนา และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๓. จำนวนบุคลากร/ประชาชน ที่ได้รับการฝึกฝนพัฒนาทักษะความรู้ ความชำนาญ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ๔. ร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ๕. จำนวนชุมชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เพิ่มขึ้น	๑๐ กิจกรรม ๕ แห่ง ๑๐๐ คน ๑๐ % ๔ ชุมชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
๓. การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑. สนับสนุนกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ไม่ก่อผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ๒. เสริมสร้างทัศนคติ พฤติกรรมและขีดความสามารถระบบการเรียนรู้ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างจิตสำนึก ความรู้ความเข้าใจ สร้างภาคีเครือข่าย เพื่อการมีส่วนร่วมในการดูแล รักษาสิ่งแวดล้อม ในทุกภาคส่วน ๔. ส่งเสริม สนับสนุนมาตรการการป้องกัน การบังคับใช้กฎหมาย การพัฒนาตามผังเมืองรวม โดยบูรณาการจากทุกภาคส่วน ๕. สนับสนุนการบริหารจัดการขยะ และของเสียอันตรายจากต้นทาง รวมทั้งมีระบบการจัดการที่ถูกต้อง	๑. ร้อยละของภาคอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อสังคม ๒. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมทัศนคติ และเพิ่มขีดความสามารถ ระบบการเรียนรู้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. จำนวนเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่อ อปท. ๔. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุน มาตรการป้องกัน การบังคับใช้กฎหมาย การพัฒนาตามผังเมืองรวม ๕. จำนวนกิจกรรมที่สนับสนุนการบริหารจัดการขยะ การคัดแยกขยะ จากต้นทางสู่ปลายทาง ด้วยระบบการจัดการที่ถูกต้อง	๕ % ๕ กิจกรรม ๒ เครือข่าย ๓ กิจกรรม ๒ กิจกรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
๔. การพัฒนาคุณภาพสังคมและการเมือง ด้วยการ บริหารข้อมูลข่าวสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้อยู่ดีมีสุข	๑. ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย และการพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชาชน เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส	๑. จำนวนกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย	๕ กิจกรรม
	๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒. จำนวนกิจกรรมที่ อปท. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนา ตามความถนัด ความพร้อมของแต่ละท้องถิ่น	๕ กิจกรรม
	๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน แก้ไขปัญหา อาชญากรรม ยาเสพติด และโรคติดต่อ เพื่อความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๓. จำนวนกิจกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมการป้องกัน แก้ไข้ปัญหา เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน	๕ กิจกรรม
	๔. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน การมีส่วนร่วม การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลแก่บุคลากร และประชาชนทุกระดับ	๔. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน และ การมีส่วนร่วม การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ในเขตพื้นที่ อปท.	๕ กิจกรรม
	๕. สนับสนุนการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารจัดการ และการสืบค้นข้อมูล	๕. จำนวนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหาร จัดการ และการสืบค้นข้อมูล ที่เพียงพอกับประชาชนในพื้นที่ อปท.	๒ แห่ง
	๖. จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และเครื่องจักรกล ในการปฏิบัติงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๖. ร้อยละของจำนวนเครื่องมือเครื่องใช้ ในการ ปฏิบัติงานของ อปท. ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน	๓๐ %

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน	๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ถนน ระบบระบายน้ำ สะพาน	๑. ร้อยละของ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ได้รับการพัฒนาระบบ คมนาคมขนส่ง ระบบระบายน้ำ สะพาน เป็นไปตาม มาตรฐาน	๒๐ %
	๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ระบบไฟฟ้า ขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่าง	๒. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ได้รับประโยชน์จากการ ขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่าง	๒๐ %
	๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ระบบกักเก็บน้ำ ขุดลอก คู คลอง อ่างเก็บน้ำ เพื่ออุปโภคบริโภค และการเกษตร	๓. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ได้รับการป้องกัน การแก้ไขปัญหา การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคและการเกษตร	๔๐ %
	๔. ศึกษาและพัฒนาพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อเป็นแหล่ง สำรองน้ำ พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการ บริหารจัดการ ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ในการวางแผนบริหารจัดการน้ำ	๔. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การบริหารจัดการน้ำ	๕ กิจกรรม
	๕. ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ปรับปรุงภูมิทัศน์ สถานที่พักผ่อน	๕. จำนวนโครงการที่ได้รับการก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ปรับปรุงภูมิทัศน์ สถานที่พักผ่อน	๑๐ โครงการ
	๖. ส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ ระบบคมนาคมขนส่ง พัฒนาสถานีขนส่ง ศาลาที่พัก จุดพักรถของผู้โดยสาร	๖. ร้อยละของความพึงพอใจผู้รับบริการ ผู้ใช้บริการระบบ คมนาคมขนส่ง	๖๐ %

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
๖. การพัฒนาเศรษฐกิจ และ ปรับโครงสร้างให้สมดุล และแข่งขันได้	๑. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ กลุ่มอาชีพในหมู่บ้าน ชุมชน สร้างมาตรฐานสินค้าและบริการ แปรรูปผลิตภัณฑ์ เกษตรและบรรจุภัณฑ์ให้มี มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	๑. จำนวนกลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ กลุ่มอาชีพในหมู่บ้าน ชุมชน ที่ได้รับการพัฒนา ส่งเสริมอาชีพ สินค้าและบริการ	๓ กลุ่ม
	๒. พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน เพิ่มทักษะฝีมือ แรงงานให้มีมาตรฐาน สามารถแข่งขันได้	๒. จำนวนกลุ่มที่ได้รับการพัฒนาเพื่อฝึกทักษะ พัฒนาฝีมือแรงงาน ชีตความสามารถในการแข่งขัน	๓ กลุ่ม
	๓. สร้างและขยายเครือข่ายการตลาด ช่องทางการ จำหน่ายสินค้าเกษตร ประมง และผลิตภัณฑ์ เกษตรเพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร	๓. อัตราการเพิ่มช่องทางการตลาด การจำหน่ายสินค้า และการพัฒนาสร้างเครือข่ายทางการตลาด	๒๐ %
	๔. ส่งเสริมและพัฒนาตลาดสินค้าและบริการ ตลาดกลาง เพื่อแสดงและจำหน่ายสินค้า และบริการ	๔. จำนวนตลาดสินค้าและบริการประจำแต่ละ อบท. ที่ได้มาตรฐาน	๑ แห่ง
	๕. ส่งเสริม สนับสนุนความร่วมมือการลงทุน ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ	๕. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการลงทุน การจ้างงาน ส่งเสริมแนวทางการเพิ่มรายได้ของประชากร	๕ กิจกรรม
	๖. ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรม/แนวทาง การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	๖. จำนวนกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมแนวทาง การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	๑๐ กิจกรรม

ภาคผนวก

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

- (๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- (๒) การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๓) การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๔) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๕) การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๖) การจัดการศึกษา
- (๗) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (๘) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๙) การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
- (๑๐) การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
- (๑๑) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
- (๑๒) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ
- (๑๓) การจัดการและดูแลสถานียขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
- (๑๔) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๑๕) การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
- (๑๖) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๑๗) การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง
- (๑๘) การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๑๙) การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- (๒๐) การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
- (๒๑) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
- (๒๒) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๒๓) การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
- (๒๔) จัดทำกิจกรรมใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตและกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๒๕) สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๒๖) การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๒๗) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

- (๒๘) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจ
และหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒๙) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

กองแผนและงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
ฝ่ายนโยบายและแผนงาน
โทร. ๐-๓๘๖๑-๗๔๓๐
โทรสาร ๐-๓๘๐๑-๑๖๙๒